segent. Dy glori vnd dy reichtum in seim hauß sein gerechtigkeyt beleybet in den welten der welt. Den gerechten ist auffgaugen das liecht in den vinsternussen. er ist barmhertzig vnd ein erbarmer. vñ gerecht. Wunsam ist der mensche der sich erbarmt vñ leyhet er ordent seine wort in dem vrteyl. wann er wirt nit beweget ewigk-lich. Der gerecht wirt in einer ewigen gedecht nuß er fürcht sich nit vor d bösen hörung. Sein hertze ist bereyt zehoffen ī dē herrē. sein hertz ist bestettet er wirt nit beweget vntz das er verschmehet sein veynde. Er teylet vnd gab den armen. sein gerechtigkeyt beleibet in den welten. der welt. sein gewalt wirt erhöhet in der glori. Der sunder siht es. vñ wirt zürnen vnd grisgrām men mit seinen zenen. vnd schwelcken. die begir der sunder wirt verderben.

Da das volck vber daz rot

meer kam gezogen. da macht moyses den kindern ein lob darauß macht dauid disen psalm. Vnd ist sein vbergeschrifft psalm dauid.

In dem außgang is

rahel von egipto des hawss iacob vo dē frembdē volck. Judea ist wordē se[in] heyligkeit. vñ israhel sein gewalt. Dz meere sah vnd floh. der iordan ist gekert zu rück. Dy berg frewten sich als die wider. vñ die buhel als die lemmer der schaff. Was ist dir meer dz du bist geflohen. vnd du iordan das du bist gekeret zu rück. Jr berg frewtend euch als die wider. vnd die bühel als die lemmer der schaff. Die erd ist beweget von dem antlytz des herrē. vor dē antlytze gottes iacob. Der do hat gekeret dē felsen in die see der wasser. vnd den zerbrochē felsen in die brunnen der wasser. O herr nit vns nit vns. aber gib die glori deinem namē. Vber dein erbermbde vnd dein warheyt. das die heyden ettwen nicht sprechen. wa ist ir got. Aber vnser got ist im hymel. alle ding. die er wolt. die tet er. Die apgötter der heyden sein silber vnd gold. vnnd werck der hende der menschen. Sye haben münder vnd reden nit sye haben augen vnd sehen nit. Sye haben orn vnd hören nit sie

Chiromantia

Padua, Matth. Cerdonis, 1484

40 leaves H. 4974
Pr. 6817

Et diuina philosophoꝝ academia:secundum nature vires ad extra chyromanticio:diligentissime collectum. Exoꝛdium.

Philosophus in libꝛo de celo ꝛ mundo: ad alexandruꝫ scribens:tanto nobis digniorēꝫ primā causam videri assenerat: quāto mirabilioꝛa ab ea dependēs natura operatꝰ. Unde ex sui operatiōe extrinseca: eius excellētiam facile contēplamur. Uoluit eniꝫ deus quid extrinsecus hōi creato natura boni ma-line cōcessit:per exterioꝛa signa patefacere. Hinc chyromantica sciētia sumpsit initiū:que in manuū lineis cōstituta:nō potuit intus celare:quod intrinsecus a natura suscepit. De qua sermoné facturi:quincupartitū opus trademus:dicētes ꝑmo de lineis manuū: ꝛ eaꝝ noībus:scdo de figuris planetaꝝ in eis diuinisqꝫ litteris:tercio de linearum essentia ꝛ accidentibus:quarto de digitoꝛum signis:quinto ꝛ vltimo de visonomia

De lineis manuum ꝛ earum noībus. Capitulū primuꝫ

Anus in quinqꝫ digitos diuisa est:nā ꝑmus polex:secūdꝰ index:tercius medius:quartus anularis:qntus v̄o auricularis appellatꝰ: qlibꝫ autē digitus in tres iūcturas diuisus est pretꝰ policē:qui duas tm̄ iuncturas hēt:ptes uero vnicuiqꝫ digito supposite illius digiti mōtes nūcupāt. Palma aūt manus multas lineas hꝫ:quaꝝ vltia contermia manus ꝛ brachii restricta dicitꝰ. Illa vero que a monte policis:ꝑ mediaꝫ manū descendēs ad restrictam transit:linea coꝛdis vel linea vite appellatꝰ: dextra trianguli vel saturnina. Linea quoqꝫ a monte auricularis ascendens per mediam manū versus indicē:mensalis nominatꝰ. Linea autē a principio vite descendēs ad mensalē:media naturalis appellatꝰ:vel sinistra triāguli Similiter ꝛ linea a capite huius versus restrictā veniēs:tabularis dicitꝰ basis triāguli:linea epatis vel stomachi. Inter autē istas lineas inclusū spaciū triāgulus appellatꝰ. Linea quoqꝫ descendēs ab indice versus mēsalē linea capitis dicitꝰ vel cerebꝛi. Illud aūt spaciū qđ est inter mēsalē ꝛ mediā naturalē dicitꝰ mēsa manus:eo ꝙ ad similitudinem mēse facta sit:vel dicitꝰ quadrāgulus manus. Illud vero spaciū quod remanetinter restrictā ꝛ bassā triāguli ꝛ lineā mensalē:ac doꝛsū

manus: dicitur mons: pectus: vēter: vl' pinguedo manus. Pars aūt istius montis declinans uersus dorsum manus dicitur percussio uel scissio manus. Quidam autem hanc partem aliter diuidunt dicētes q̄ illa pars que est sub uentre vel monte manus: inter radicem auricularis ⁊ restrictam ac dorsum palme essencialiter distinguit' ab ipso monte: dicit' ⁊ percussio vel scissio manus. Sed fortassis diuisio hec non uidetur tuta: cum omnes principales palme p̄tes per predictas lineas ⁊ digitos distinguantur. Preterea debuissent in duas p̄tes predictam diuidere cum ipsa secetur a mensali: que est ex lineis principalibus diuidentibus palmam. Ad faciliorem igitur intellectum talis cum suis lineis inferius manus describetur.

Hec est forma manus: cum lineis suis: et earum nominibus: ac locis naturalibus.

De figuris planetarum: diuinisq; litteris. Capitulum secūdū.

Qualia fortuna manus cuiuslibz est scripta diuinis litteris: vt ait Julianus in hac arte peritissimus. Idcirco antiquos philosophos sequentes ꝛ maxime helenum priami virum doctissimum de illis ꝛ earum significationibus narrare est animus. Sunt ergo in manu diuine littere nihil aliud: q̄z signa uel figure planetarum. Unde ☽ partes habet in manu: restrictaz. s. pectus ꝛ quadrangulum: ꝛ ea que iuxta radices eoruz sunt: ac basim trianguli. ☿ habet digitum auricularem cum suo monte: ♀ habet policem cum suo monte. ☉ habet digitum annularem cum suo monte. ♂ habet triāgulū: ꝛ lineā mediā naturalē. ♃ hz indicēindicē cū suo mōte. ♄ aūt hz digitū mediū cū suo mōte. Sz qꝛ in figuratōne plaanerū in manibus: gratia breuitatis: utimur quibusdam chracteribus consuetis apud astronomos tantum: ꝛ fortasse ceteris ignotis. Ideo ad oim faciliorem intellectum tabulam istorum caracterum signabimus inferius cum significationibus suis: anteq̄z ad aliud veniamus.

Tabula caracterum planetarum.

♄	Saturnus
♃	Jupiter
♂	Mars
☉	Sol
♀	Venus
☿	Mercurius
☽	Luna

¶ Hec autem sunt figure planetarum in manu ⁊ eorum loca.

Si in loco ♄ fuerit aliqua figuraꝝ infrascriptarū: hi sunt cōgregatores pecunie nobiliū incidūt tamē in egritudinum multitudinem.

Similiter si in loco.♄.fuerit aliquod infrascriptoꝛum signoꝛum : de his iudicandum erit.

Si v̊o in loco ♃ fuẽit aliqđ istoꝝ signoꝝ: hi sunt mltitudie lucri abū
dātes ⁊ pigues sꝫ paupes ⁊ debiles ai cogitatōis pv̊se ⁊ dām pacietes

Similiter si aliquod istorum signorum fuerit in loco ♃ de his iudicium est ferendum.

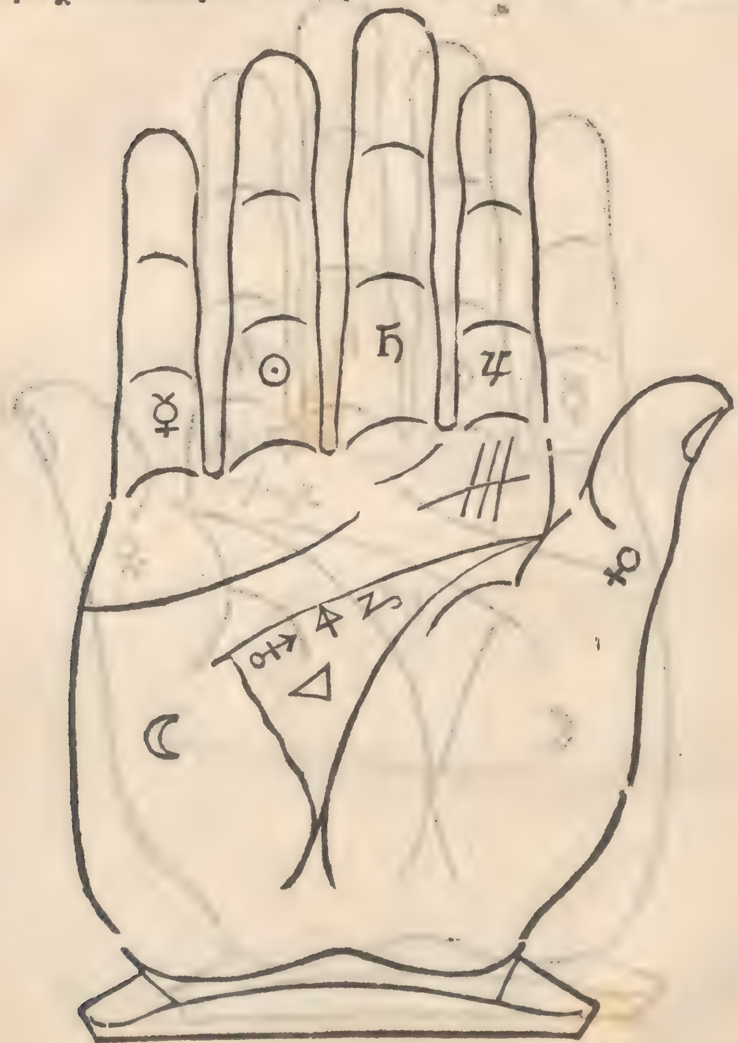
Similiter indicandum erit de illis: qui in loco. ♃. hec signa vel aliquod illorum habuerint.

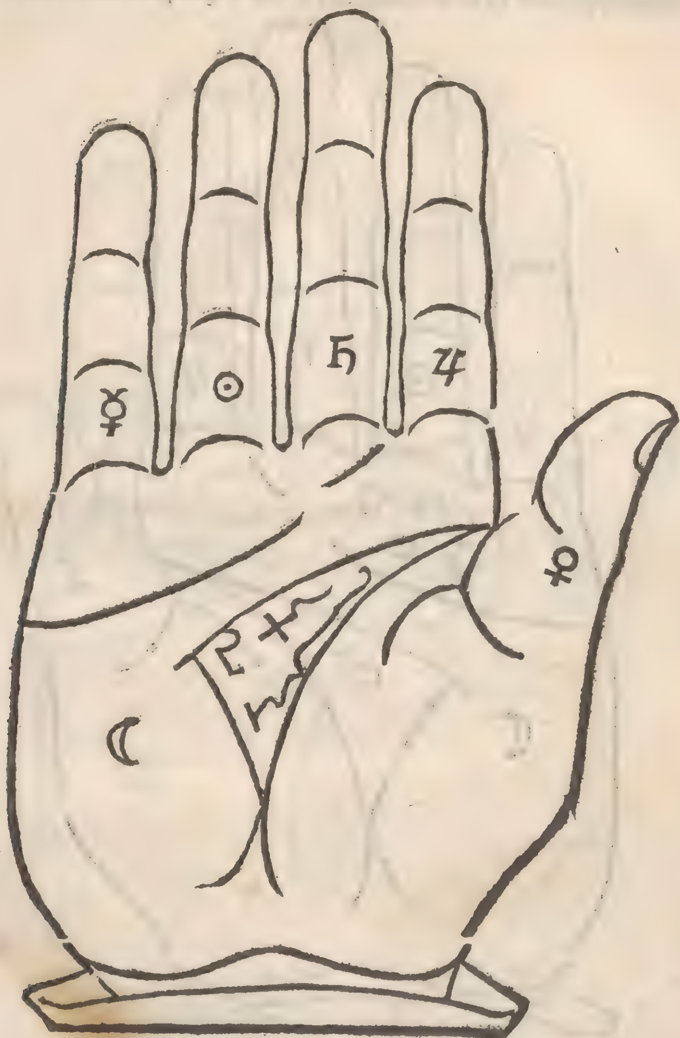
Similiter si aliquod istorum signorum fuerit in loco ♃ de his iudicandum erit.

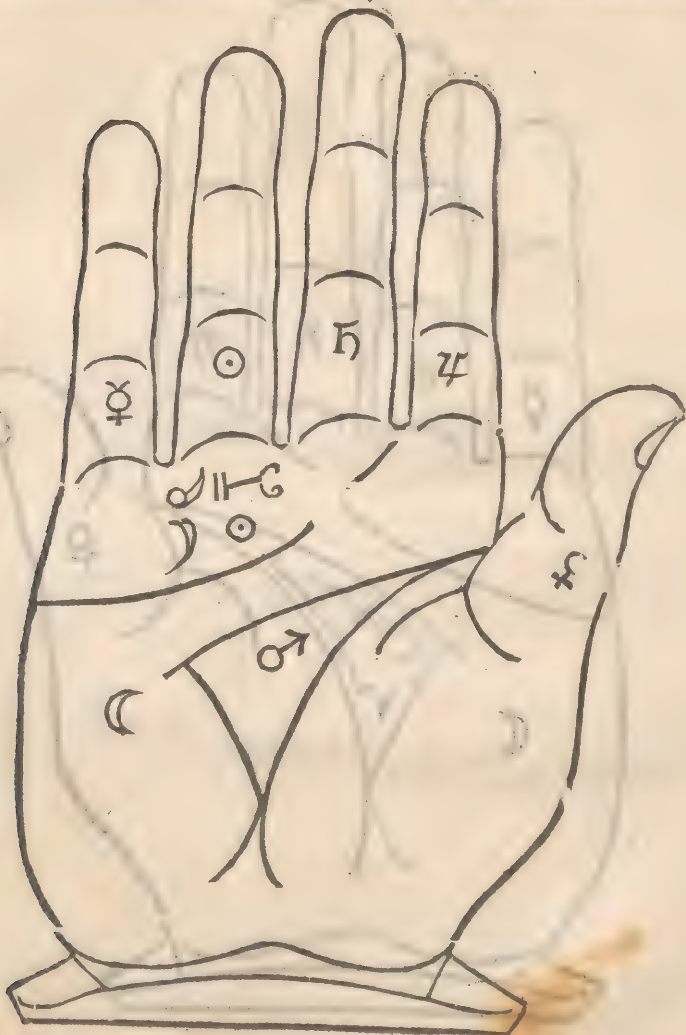
Si in loco ♂ fuerit aliqđ istoꝝ signoꝝ: hi sūt audaces ꝛ ꝑtinaces in cepta ꝑficiētes: usurpatōes seu dispēsatōes pͤ subē ꝛ ꝯgnatoꝝ ꝑcussōes

Similiter si aliquod istorum signorum: ꝺ fuerit in loco ♂ de his est sine dubio iudicandum.

Si in loco ☉ fuerit aliqd istoꝝ signoꝝ: hi sũt benigni: iocũdi ⁊ ꝑfecti in mltis opatõib⁹: sꝫ cito irascibiles: ⁊ cito a q̃cũqꝫ rẽ tediũ recipiẽtes

Similiter si in loco ☉ fuerit aliquod istorum signorum: de his est ferenda sententia.

Similiter est iudicandum de his qui habuerint hec signa vel aliqđ illorum in loco ☉.

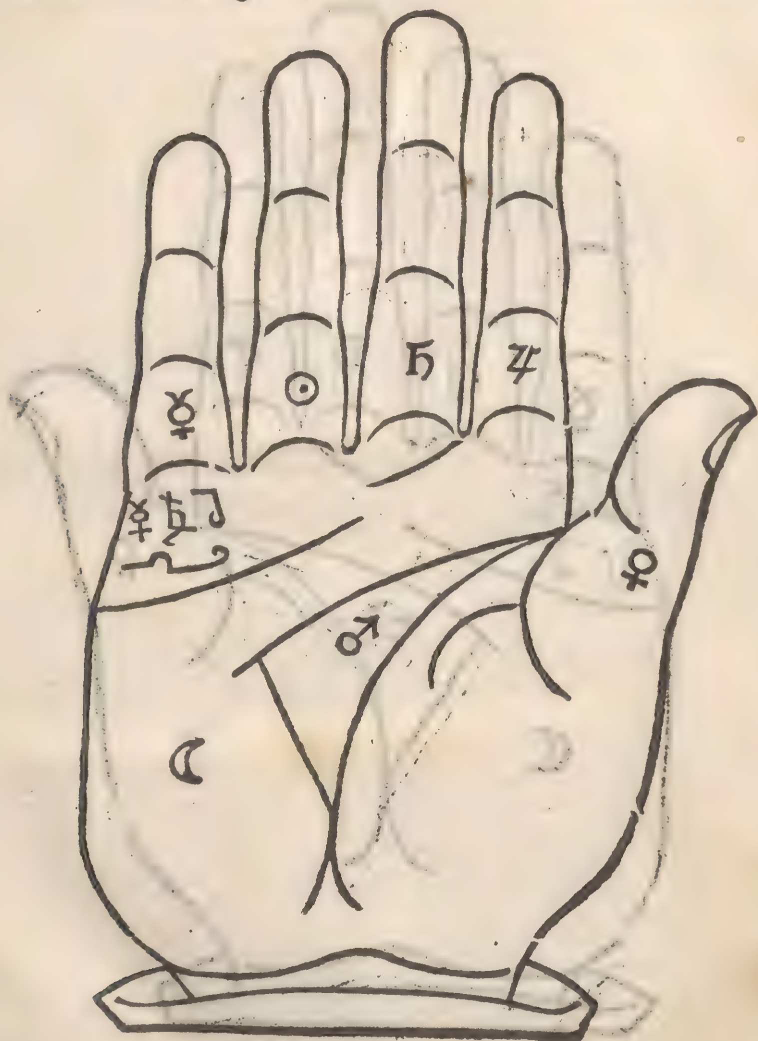

Similiter si aliquod istorum signorum fuerit in loco. ☉. de his vt superius dictum est: iudicandum erit.

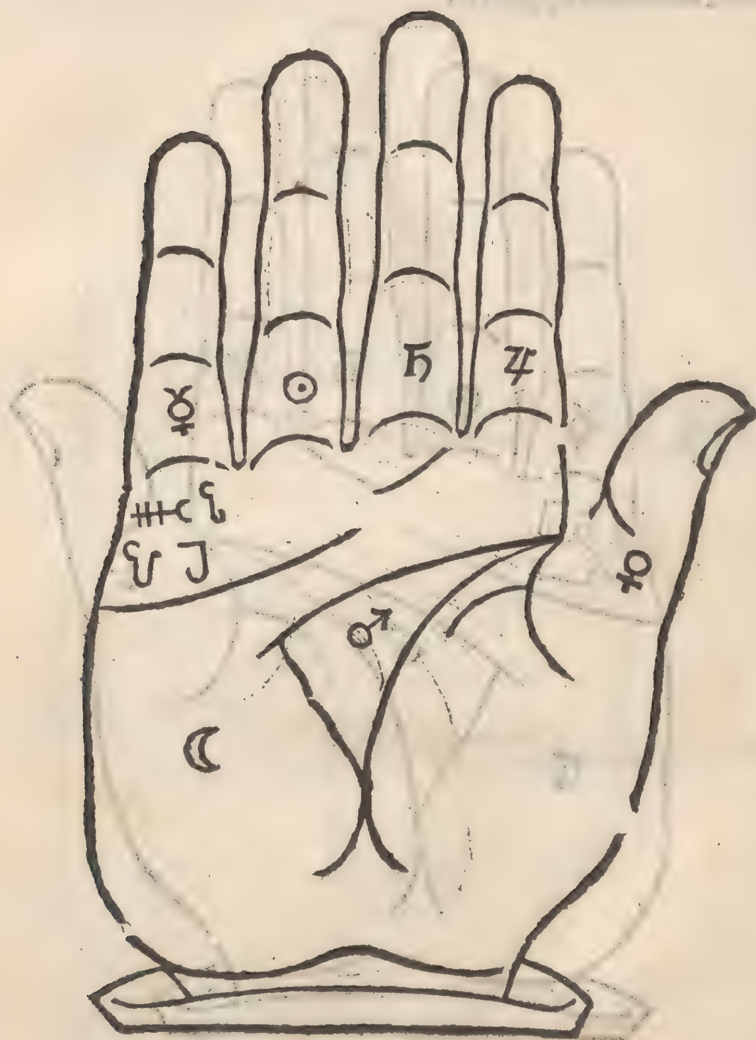
Si in loco ♀ fuerit aliqđ istoꝝ signoꝝ: hi sunt fornicatores cupiētes vxores alienas plusq̄ suas: sunt maxime viles ꝛ vilia operantes: ac vxores aliquando interfectores vel paterni lecti violatores:

Si in loco ☿ fuerit aliquod istorum signorum: hi sunt graues loquele supplicatione pleni atqꝫ cum sapientibus ⁊ religiosis viris cõmiscen tes ⁊ naturaliter elegantes.

Similiter si in loco ☿ fuerit aliquod istorum signorum de his est iudicandum: vt superius dictum est.

Similiter si aliquod istoꝝ signoꝝ fuerit in loco ☿ de his est di
cendum ut superius dictum est.

Si in loco. ☾ .fuerit aliquod istorum signorum: hi sunt grauati egritu
dine ventositatis :renum:vel tussis.

Similiter est iudicandum de his qui habuerint aliquod istorum si-
gnorum in loco D.

Similiter si in loco ☽. fuerit aliquod istorum signorum de his est ferendum iudicium.

De natura planetaꝝ in lineis pticula scda: ꝛ p.º de ♄.

Ui sunt ꝺ natura ♄. hñt plꝛes lineas in digito meº q̃ȝ alibi ꝛ specialiť hñt lineam oꝛiẽtẽ a restricta: ꝛ extẽdẽtẽ se ꝑ palmã usqȝ ad hũc digitũ. Tales aũt sũt ꝯũes amici utilia ꝯsulẽtes: graues in mẽte: ꝛ duri i cogitatõe: nõ audaces i factis: ꝯmestores supbi: simulatoꝛes: iactatoꝛes: paucoꝝ vboꝝ: isociabiles q i agricultura ꝛ pulchris artificiis ꝺlectabunť: ꝛ ꝑ lõgas ťras ꝑegrinabunť. Si aũt diuie lr̃e fuerit in loco ♄. hi q diuites sunt i negociis ꝛ mercimoniis suis usqȝ ad senectutẽ ꝓspabunť: q vͦo paupeꝭ i laboꝛibꝰ semper erũt. Diuites tñ ledenť egritudie neruoꝝ: ꝛ a filiis ꝛ ꝓxis offẽdenť: q illis igrati i oibꝰ sẽꝑ erũt: hi etiã mľtas iras sustinebũt ac pingues i senectute sine aliq̃ erũt egestate. De ♃. pticula ťtia.

Qui sunt ꝺ natura ♃. hñt plꝛes lineas in radice idicis: ꝛ pulchꝛas: q̃ȝ alibi: ꝛ spẽaliť qñ linea naturaliť vadit ad ꝑdicti digiti ptes. Tales aũt sũt pulchri ꝛ sapiẽtes iudices: fideles: religiosi: deũ timẽtes: bene moꝛigerati: audaces i ꝑiculis: misericoꝛdes: helemosinaꝝ largitões: vĩdici dilectões aicoꝝ: risu ꝛ mľtitudie locutõis: ꝛ coitꝰ gaudẽtes: bonũ diligẽtes: ꝛ malũ odiẽtes: qui si laici fuerit mľtos filios habebunt. Et si supꝛadcte linee fuerit plchre ꝛ apparẽteꝭ dignitatẽ ꝛ p̃latõȝ ostẽdũt. ¶ Si aũt diuie lr̃e fuerit i loco ♃. pľa significãt. Nã si fuerit A hi sũt diuitiis plimiꝭ abundãtes: vĩdici ꝛ nobiliũ aici. Si vͦo fuerit. B hi sunt foꝛtes ꝛ diuites: dilecti quoqȝ ꝛ valẽtes apꝺ reges: ꝛ si taľ B fuerit aliquãtulũ coloꝛata: hi sũt religiosi: aut cũ religioſ ꝯvſantes: homies hõeste vite ꝛ magni. Si fuerit C. hi sũt a regibꝰ dilecti: duces: ꝛ rectoꝛes exercitꝰ. Si fuerit D. hi sũt fideles: ꝛ maioꝛes oi suo genere: cũ nobilibꝰ ꝯmiscẽtes: sȝ icestuosi. Si fuerit E. hi ꝑ mľieres hñ hẽbunt: tñ eos quandoqȝ parẽtes odio sunt habituri. Si fuerit F. hi sunt regũ familiares ꝛ ipoꝝ regni dispõitoꝛes: sapiẽtes in causis ꝛ iudiciis ꝺiscutiendis. Si fuerit G. hi sunt bone fame apꝺ notos: sȝ i rei veritate luxuriosi. Si aũt fuerit O. vel scutũ: hi sunt nobiles: sapiẽtes ꝛ discreti in oibꝰ: nobilis animi: subtilis ꝛ alti ac pene terribilis intellectus: oimqȝ scientiarum interp̃tatoꝛes ꝛ expositoꝛes: ꝛ spẽaliť artium ꝓfundarum ꝛ ocultarũ: Suntqȝ amabiles vltra modũ: sȝ nõ habebũt fideles amicos ab infantia usqȝ ad ultimam iuuẽtutẽ. In vltima aũt iuuentute habebunt summũ ac nobilem statũ ꝛ erũt dilecti ab

omnibus ꝓpter diuitias fidem ꝛ rectitudinem suam: dãnũ tamen maximũ patient̃ in adolescẽtia amicos q̃redo. Erũt quoqȝ apd̾ reges ꝛ ꝑncipes noti: ꝛ dilecti ab eis: ꝛ ab eoꝝ ꝓpiqs: siſr ꝛ ab extneis ꝛ forẽsib⁹ ex p̃ria suã. Ab infantia tñ usqȝ ad ultiãȝ iuuẽtutẽ ſm sui q̃litatẽ erunt aliquãtulũ egeni. Si autẽ talis ☽ vel scutũ fuerit in monte medii vel. ☉. hi sunt honeste vite: ꝛ diuites oĩb⁹ dieb⁹ suis. dilecti quoqȝ a mlierib⁹: ꝓpt̃ q̃s dãnũ patiẽt̃: subtiles valde. ꝛ artiũ inuẽtores: ac dilecti a principibus ꝛ quasi ab omnibus.

De ♂. particula quarta.

Qui sunt d̾ natura ♂. hñt lineã vite ꝛ mediã naturalẽ directã in dẽso colore. Tales aũt sunt audaces: vtilia pagẽtes absqȝ pigricia: ꝓmpti ad bella: incõstãtes: feroces: ĩpii: sine verecũdia insociabiles: fornicatores: neqȝ egẽi: neqȝ diuites: quousqȝ se iuuare poterit. Si aũt lr̃e diuie: fuerit in loco. ♂. plura significabũt Nã si fuerit. A. hi sunt lapidei cordis: pleni ire ꝛ iniqtatis. Si v̾o fuerit. B. hi sunt diuites ꝛ ꝑncipũ fãiliares: atqȝ aliqñ exercituũ ductores. Si fuerit. C. hi sunt magni mg̃ri: ꝑfecti: igeniosi: geometriã diligẽtes: sȝ aliqñ a nõnullis oculte ledent̃. Si fuerit D. hi sunt paricide sȝ fortũati: grauabunt̃ tñ epatis ꝛ iũcturaꝝ dolor̃. Si fuerit E. hi sũt ꝯtẽtiosi: ꝛ inde malũ patiẽtes: ꝛ se vilib⁹ mlierib⁹ iũgẽtes: ac raro optatas spõsas ꝯsequẽtes: ꝛ aliqñ vxoꝝ inf̃ectores. Si fuerit F. hi sũt callidi: falsi: mẽdaces: ꝓditores: ꝛ inde malũ hñtes. Si aũt fuerit G hi sũt ꝑseuerãtes cũ malis viris ꝛ latrõib⁹: ꝛ oculte maleficia machinantes.

De ☉. particula quinta.

Qui sunt de natura ☉ hñt lineas subtiles in radice digiti ☉. plus q̃ȝ alibi. Tales aũt sunt naturales inuẽtores: ꝛ imitatores omniũ opationũ: opãtes q̃ non didicerunt: inuentores artiũȝ ꝛ nunq̃ȝ paupes: q pdent benefitia ab eis collata ꝓximis ꝛ amicis: ab extneis honorati quibus ideo ꝯsulo q͞ꝛ copulent̃. Isti sunt iracundi: libere lingue: sup se recurrentes: amabiles valde: erga se tamen semp ꝯ̃ria inueniẽtes quia nullus erit eis fidelis amicus. Sunt p̃terea fidelissimi curiales: sapientes: largi: ꝛ benigni: amicis tã dignis q̃ȝ indignis multa tribuẽtes. Sȝ tamẽ p mulieres ledent̃: habebũtqȝ multos inimicos: sȝ ab eis nõ offendent̃: imo eos supabũt: sicut sol superat nubes. Oportet aũt illoꝝ oia palã facere: q̃ ab aliis oculte fiunt. ¶ Si aũt lr̃e diuine

fuerint in loco ☉. plura significabunt. Naz si fuerit. A. hi sunt fortes viri: z silr eoꝝ pētēs. Oꝫ si talis A fuerit male dispoita ꝯriū signifi-cabit. Si vō fuerit. B. hi sunt sapiētes: boni ingenii: dilecti a magna-tib⁹ z vniuerso populo: z aliqñ exaltati ad regias dignitates. Si fue rit. C. hi sunt destructores: egritudies oculoꝝ: stomachi: ferri: z ignis patiētes. ꝑegrinātes: z subito morituri: ac patꝝ inīfectores: Si fuerit D. hi sūt diuites: magni: z fortes ab aliēis diuitias acqrētes: z aliqñ exaltati ad regias dignitates. Oꝫ si tal' D. fuēit male dispoita. isti ha bebūt p̄ēz stultū: q cito mortē icurret. Si fuerit E. hi sūt mlieꝝ ama tores: turpi luxuria utētes: ꝓ hr̄ditate ꝯsequēda. Si fuerit F. hi sunt sapiētes: bōe memorie: z varus sciētiis ꝺcorati. Si aūt fuerit G. hi sūt leti: cū p̄ncipib⁹ hitātes: z maiorib⁹ ſre: capitis tñ z stomachi egritu-dinē patiētes.

De ♀. ꝑticula sexta.

Qui sunt ꝺ natura ♀. hñt lineā ſplicē eūtē a police ꝺsus in-dicē. Tales aūt sunt bōe fortūe: absqꝫ cogitatōe z cura bo noꝝ: ꝓpa nō ꝯgnoscētes: ꝺlicate viuētes: sine suoꝝ ꝯbuatō ne: z sine labore: dulces fortūati: large expēdētes: ꝺ facili ad mlieres aīm applicātes: sagaces: z mlieres a vita extirpātes: ꝓpt eaꝝ hr̄dita tē: risuz z coitū diligētes: z ꝓpt h° adulterios filios hñtes: ab oibus dilecti z crediti: vult⁹ pulchritudiēz: z loq̄le dulcediēz: ac pulchꝝ ser monē hñtes: oiaqꝫ visa cupiētes. ¶ Si aūt lr̄e diuie fuerit in loco ♀ pl'a significabūt. Nā si fuerit A. hi sunt sine fide: mlieres paupculas diligētes: z ab eis malū patiētes: atqꝫ in egritudie detēti. Si vō fuerit B. hi sūt gaudētes: z nobilib⁹ utētes i ꝺspōsatōe nobiliū mlieꝝ utili-tatē ꝯsequētes: ex cā z fiō religiois ul' mlieꝝ bo^m hñtes. Si fuerit C hi sunt iiuriatores: z magni fornicatores: i ꝯsanguiitate scelera ꝑpetrā tes: z a ferro vl' igne i oculis ledēdi. Si fuerit D. hi sūt expoitores so nioꝝ: z ocultoꝝ inuestigatores. veridici: ſrena diligētes: z turpi lu-xuria laborātes. Si fuerit E. hi sunt plimū gaudētes z ꝺlectatiōz cuz mlierib⁹ igeioꝝ hñtes: vñ vitupabunt ab oib⁹: i certis aūt fortūabūt z bo^m acqrēt. Si fuēit F. hi sūt i opib⁹ suis ꝓspātes: ad gaudia quo-qꝫ ꝑ sciaꝝ viā attigētes. Si vō fuerit G. hi sūt mlieꝝ amatores: cuz qb⁹ gaudia ꝯsequent z bona.

De ☿. ꝑticula septia.

Qui sunt de natura ☿. si hñt lineas nō aptas: sed obscuras in digito ☿. tales enim sunt leues homines: fures: fortune fastidiosi: impuri:

inordinati ↄcubinarii:mēdaces:expoliatores:insidiatores: iniusti:oī
malo pleni:ad maleficia parati:q̄ licȝ plimis pcis fuerit pūiti:ꝛ postea
dimissi:nō tñ ↄsiderāt q̄ euēire pnt:ſȝ absqȝ rōe iterū ad ppetrāda ma
la reuertunt᷑. Isti tñ se neqȝ stabilitatē neqȝ fundamētū hñt: ſȝ auda
ces sunt ꝛ stulti. Si aūt p̄dicte linee sunt pulchre ꝛ clare. Tales enim
sunt eloquētes:ꝛ musici:ſmocinatores:ingeniosi.arithmetici:geome
tre:augures:ꝛ optimi rhetores:laudē ꝛ memoriā suorū laborū valde
cupiētes:factores ꝛ speculatores ꝓfundorū secretorū:ꝛ valde secreti
ac celātes ea q̄ hñt in corde. ¶ Si aūt lr̄e diuie fuerit in loco ☿ plā
significabūt. Nā si fuerit. A. hi sunt inqsitores oim occultorū:vñ ipe
dimētū hēbūt:ꝛ a scip̄is sibi nocumēta faciēt:suntqȝ grauis lingue:ſȝ
pessimi aī:qb⁹ inuidebūt alii:ꝛ ↄtra eos loquent᷑:ac onera īponēt:q̄
seq nō poterūt. Si vō fuerit. B. hi sunt negociatores fideles hñtes
mltā subāȝ:fortes ac gētib⁹ p̄positi. Si fuerit. C. hi sunt negligētes:
ludorū amatores ac lucri:qđ ex furto ꝛ oibus malis modis ꝓcedit:
scriptores ꝛ doctores linguarū:librorū ꝛ sciarū incognitarū:falsas car
tas cōponētes:ac diuersa sui ingenii excellētia opātes. Si fuerit. D
hi sunt sapiētes bonorū opatores:sciarū doctores:ꝛ astronomi:ac di
lecti a pētib⁹. Qȝ si tales littere fuerit turpes:ꝛ male colorate:hi sūt
paupes:ꝛ in iuuētute magna opa agētes:ſȝ post mediū vite diuitiis
abūdātes:dolorē stomachi ꝛ aliarū partiū patiētes:ꝛ cuȝ demoniorū
opa exercētib⁹ pticipātes. Si fuerit. E. hi sunt religiosi mulierū opa
faciētes:picturas varias ꝛ mlierū ornamēta diligētes. Si fuerit. F.
hi sunt piti:ac toti⁹ phie idagatores excellētissimi. Si vō fuerit G. hi
sūt bōe vite ꝛ magne itelligētie:puas puellas silr ꝛ puas mlieres di
ligētes:ꝛ oia pua sectātes.

De. ☽. pticula octaua ꝛ vltia.

Qui sunt ō natura ☽ si hñt in q̄drāgulo h⁹ signū ✕ hñ di
spositum:tales enim in p̄ma etate sunt egeni in secūda diui
tes vltra modū:ita q̄ oēs admirant᷑. Sȝ in senectute reuer
tent᷑ ad p̄mū statū:vt facit iste planeta crescēdo ꝛ descrescēdo. vñ nō
oportȝ istos uxorē ducere:ſȝ poti⁹ alicui p̄ncipi vel p̄lato adhereꝛ q̄
sic ditabunt᷑. Isti quoqȝ pacificā ꝛ quietam vitam diligunt:ꝛ homi
nes sibi secretos facere cupiunt. ¶ Si autem littere diuine fuerint in
loco ☽ plura significabunt. Nā si fuerit. A. hi sunt diuersas egritudi
nes patiētes ac pentū substātie destructores. Si fuerit. B. hi sūt fortu

nati: religiosis 9mixti: ac ipsi forte religiosi. Si fuerit. C: hi sunt nobiles subtiles: & profundarum sciarum scriptores: audaces tamen: & in malis operibus pgētes: vn oculorum egritudinem patient & fortasse morte repētina finientur: vel lōga vexabunt egritudie. Si fuerit. D. hi sunt intromittētes se in multa magisteria: dolorē tm̄ stomachi ex pte oculorum mirabiliter patientes. Si fuerit. E. hi sunt turpi libidie inuoluti: puāq3 stabilitatē in oibus hn̄tes. Si fuerit. F. hi sunt pegrini: munera q̄rētes: fideles & bone volūtatis. Si fuerit. G. hi sunt nobiles & magni & p feias bona recipiētes. Qd si p̄dicte figure nō fuerit pulchre: diuersis egritudib⁹ grauabunt.

De linearum eēntia & accidētib⁹ caput tertiū.

Dicto de planetarum figuris: diuisisq3 litteris in mānu apparētib⁹. Tūc de linearum tā generaliū q̄ particulariū eēntia accidentibusq3 dicendum videtur. Sunt igitur generales manuū linee quatuor: restricta. s. linea vite: media naturalis: & mensalis: de quibus dicenduum est.

De restricta linea particula prima.

Restricta manus appellat illud spaciū qd ē int duas lineas: vnā. s. existētē ex pte brachii: & alteram ex pte man⁹. Si vo istd spaciū sit purum & bn̄ coloratū significat bonā bois 9plexionē: & 9vso. Si linea q̄ ē ex pte man⁹ fuerit 9tinua: directa & bn̄ colorata: tēdēs ad supi⁹: significat boiem diuitē semp diuitiis abūdare: pauperē vo fortūari: & spēalit qn̄ dicta linea hz ramos rectos & nō scissos. Si ab illa liea q̄ ē ex pte brachii oriat q̄dā linea recta 9tinua bn̄ colorata: & extēdat usq3 ad mediā nālē in p̄n°: 9petētē vitā significat in fine vo meliorem. Et si hec linea oriat a radice brachii: & extēdat usq3 ad radicē medii: psperitatē ōndit: q si nō tetigerit digitū mediūm denotat q amasiis copulabit. Si sup radicē brachii i restricta fuerit quatuor linee scidētes brachiū p trāsuersum: sint 9tiūe & bn̄ 9iūcte honorē & statū significāt: ex mōte alteri⁹. Et si i radice brachii: ppe mōtē policis iux liēam vite repiant tres vel plres stelle accusatiōm vel diffamatōm p mlieres ōndūt: tm̄ ab eis euasiōm significāt. Et si q̄dā linea a me° brachii descēdat p restrictā v̄sus mōtē man⁹ significat boiem nō hre fideles aicos: licz ip̄e sit fidelis: hūilis: sapiēs: & amabilis valdē: ac mōigerat⁹. Jdō nō 9fidat aicis: & nei societ: sz p seip̄m negociet. Et si p̄dc̄a liēa oriat sup radicē brachii & sit tortuosa & male dispoita significat hoiem libtate p̄uāi: & fuituti subici. & fortasse 9dēnāi. Itē si q̄dā

linee veniant a restricta ꝛ ascendant p montez policis: ita q sint di/
sperse ꝛ tēdāt ad policē in ultīa pte sui: significāt hoiez a pris pdari
vel capi: ꝛ exulē fortasse vēdi. Et si q̄dā linea decurrat a brachio p
restrictā ad mōtē policis vel lineā vite vel iuxta eā, significat aī nobi
litatē. Et si q̄dā linea ꝯtinua bn̄ colorata ascēdat a brachio in policē
significat hoiez leuit ad finē pducere: qd̄cunqz inceperit: si aūt incisa
fuerit ꝛ dispersa: ꝯriū significat. Item si q̄dā linee oriant a brachio ꝛ
veniant p restrictā ad manū ꝛ imediate sint incise ꝛ discōtinue: ꝛ po/
stea in extremitate sint ꝯiuncte: significāt hoiez in patria ꝛ in domo p
pria nesciens moritur. Et si tales adinuicē se respexerint quāto ma/
ior distātia fuerit int eas: tāto maiori tp̄e significāt talē in locis extra
neis moriturū. Et si quedā linee a medio radicis brachii p restrictā
trāscāt: nō morabit talis in uno loco sz in multis locis habitabit via
tor ꝛ seruus. Si vō tales linee attingāt lineā vite vel mediā naturalē:
erit multotiēs in lucro. Et si tales linee vadāt p mōtē man9: signifi/
cāt nauigatiōes ꝛ itinera maris hoiezqz in loco uno istoꝝ vitā suā fi
nituꝝ. Et si q̄dā linee pueniāt a brachio ꝛ vadāt ad idicē: significāt
hoiez in lōgā pegrinatōz mittēdū. Et si tales linee vadūt ad digitum
anularē vel versus auricularē significant bonam fortunam ex impro
uiso venturā. Et si quedā linee pue carneeqz i radice brachii fuerīt
de foris respicientes: quot linee fuerint: tot breues pegrinatōes ostē/
dūt. Et si q̄dam linea oriat a radice brachii, ꝛ transeat per restrictā
ꝛ pectus manus versus auricularē: significat liberum ꝛ seruum fugi
tiuū. Et si plures fuerint plures fugituros nunciant. Et si talis linea
sit lata pfunda ꝛ rubea: significat famulatiōz ꝛ seruitutem. Et si tal
linea non extendit in concauo ad auricularem sed prope: significat
susurationem ꝛ murmurationem. Item si quedam linea oriatur in
concauo manus iuxta lineam vite ꝛ habuerit ramum tendentez ad
brachium similem radio significat hominem infra sex annos egro/
tatuꝝ. Et si ptes que sunt circa brachiū sunt grossiores ꝛ que sunt v
sus manum subtiliores infra duos annos egrotationem significant.

De linea vite particula secunda.

Inea vite appellat illa: q̄ incipit a mōte indicis p mediuz
palme usqz ad restrictā. Si aūt hec linea sit satis lōga: ita q
extēdat ad rstrictā vl iux ꝛ sit ꝯtīua: ei9 dē latitudis p to9 v

tenter lata ꝛ ꝓfunda ꝛ bene colorata: significat longitudinē vite se curitatē ꝛ audaciā aīe: atqꝫ cor optimū ꝛ bene dispositū. Si vō fuerit discōtinua ꝛ nimis breuis talis vir raro vel nūqꝫ ad optatū finē ali quid ꝑducet. Et si hec linea sit stricta subtilis: ꝛ bn̄ colorata: ꝛ specia lit᷑ v̄sus mediā naturalē: significat hoiē sini ꝯsilij: subtilis intelle ctus ꝛ legalis ai. Et si fuerit bn̄ lata ꝛ male colorata: vel palida: ꝯriū denotat. Hoc aūt intelligendū ē de oībus lineis naturalibus seu ꝓn cipalib⁹: q͡ꝫ si sint bn̄ ꝯtinue ꝛ colorate: significāt bonitatē: si vō cōtra rio mō disposite: ꝯriū significāt: qs aūt sit bon⁹ vl̄ malus color in ma nu inferi⁹ dicet᷑. Item si linea vite ē grossa: ꝓfunda: ꝛ colore tincta: rudē ꝛ bestialē vitā ostendit. Et si fuerit nimis rubea fortē irā signi ficat. Si vero liuida iracūdū denotat. Et qn̄ hec linea ē nimis grossa in fine: versus mediā naturalem naturam rusticanam ostendit. Item quando hec linea fuerit magis rubea versus restrictaꝫ q̄ꝫ versus me diam naturalem: crudelitatem ostendit. Et quando hec linea est fur cata in ꝑte superiori hominē vagabundum: ꝛ mutabilis ꝯsilij ostēdit Et si hec linea sit valde rubea vel liuida ꝛ tortuosa: versus mediam naturalem. significat hominem deceptorem luxuriosum: ꝛ animi per uersi: Et qn̄ hec linea habet raros ramos extēsos supra: v̄sus mediā naturalē: hoc modo [sign] diuicias ꝛ honores ostēdit. Si vō hos ra mos extensos infra v̄sus restrictam hoc modo [sign] paupertateꝫ de notat ꝛ deceptioneꝫ a seruis: Si autem tales rami vadant extēse ad mediam naturalē per triangulum: significāt hoieꝫ bone spei ꝛ bona post malum habiturū. Si vero quedam linee pue secent lineam vite tendētes ad montē policis: malū predicant. Si autem tendāt ad con cauum: ꝛ sint ualde rubee: iram significant. Et si supra dictam lineaꝫ vite sint quedam grana rubea vel puncture inordinate: significāt ho minem valde luxuriosum atqꝫ contenciosum: qui fortasse in tali mo tu est lues: ꝑpter quas sanguis effundet᷑: ꝛ quādoqꝫ vita vel mem bra homis amittent᷑. Et si in principio linee vite oriantur tres par ue linee tortuose intersecet hoc modo. [sign]. signum ē vēture lepre Et si quedam pulchre linee: parue ꝛ colorate secent predictaꝫ lineaꝫ vite: quot linee fuerint tot filios significant in manu viri: ꝛ filias ī ma nu mulieris. Item si iuxta dictam lineam vite prope restrictam re periatur vnum. O. iste amittet vnum oculum.

si duo reperiant̃ amittet ambos. Et si a predicta linea vite descẽdat alia linea ⁊ extẽdat se usq̃ ad digitũ auricularẽ vł ꝓpe: ⁊ si q̃si flexa iste piclitabit̃ vel vulnerabit̃. Et si hec linea vite hẽat sub se quãdã lineã puã: scindentẽ ipaꝫ: ⁊ respicientẽ brachiũ ac inferiorẽ ptẽ man⁹ erit iste i piculo amittẽdi huũ adeo ꝙ uellet amittere vitã. Et si q̃dã linea sit supra lineã uite iuxta inferiorẽ ptẽ mõtis policis q̃si cadẽs vł iacẽs: malũ hõieꝫ significat. Et si due linee fuerint iacẽtes iux̃ lineaꝫ vite in fine mõtis policis: significãt hoieꝫ natura sua morituꝝ. Et si q̃dã linea descẽdat ab ista linea vite ⁊ iũgit̃ cũ media nãli: iste vulnerabit̃ vł vulnerat⁹ piclitabit̃. Et si ab ista linea ꝓpe iũcturã ipi⁹ cũ me^a naturali descẽdat q̃dã linea: ad mediã naturalẽ inferi⁹: respiciẽs iste a lãcea uel sagitta vulnerabit̃. Si aũt q̃dã linea secet p̃dictã lineam vite in iferiori pte v̾sus restrictã: faciẽs quãdã puã crucẽ cũ bono colore: tp̃antie: boni finis ⁊ bone ꝯfessionis signũ est. Et si linea vite sit furcata supi⁹ v̾sus mediã naturaleꝫ: ⁊ ibi sit magis subtilis q̃ꝫ v̾sus restrictã ẽ signũ hõis am... ⁊ boni ꝯsilii. Et si p̃dicta linea vite fuerit magis grossa versus mediam naturalem: q̃ꝫ versus restrictã signum est hominis vagabundi: ⁊ mutabilis consilii.

De linea media naturali particula tercia.

Linea media nãlis appellat̃ illa q̃ icipit a radice linee vite trãsiẽs p mediã palmã v̾sus mõtẽ man⁹. Si talis linea sit recta sig^m ẽ bone dispositõis ⁊ ꝯplexiõis: boni cerebri: hõi ingenii: hõi sensus: legalitatis ⁊ ꝓsperitatis. Et qñ hec linea ẽ lõga: extẽsa ꝓpe mõtẽ man⁹: sig^m ẽ audacis ⁊ lõge vite. Et si talis liña sit valde curta: ita ꝙ nõ exeat ꝯcauũ man⁹: hoieꝫ pauidũ ⁊ auaꝝ ostẽdit modice rõis ⁊ pf.dũ. Et si dicta linea nõ extẽdat̃ usq̃ ad pect⁹ manus: sꝫ recte ex opposito medietatis medii ⁊ ibi vniat̃: significat homies praue vite: ualde iuuenes moriẽtes. Idẽ significat si plicet̃ in medietate predicta oppositi medii. Et si p̃dicta linea extẽdat̃ i giꝝ ita ꝙ trãseat totũ mõtẽ man⁹ vsq̃ ad pcussionẽ man⁹ ⁊ vlteri⁹ hoies lõge vite oñdit: sꝫ i senectute egẽtes. Et si p̃dicta linea i fine sui v̾tat̃ ad digitos: nequã ⁊ impudentẽ viꝝ ostẽdit. ⁊ si multũ tendit v̾sus digitos stultum indicat. Si aũt dicta linea extẽdat se vsq̃ ad restrictam vel ꝓpe cupidũ ⁊ impuꝝ demonstrat homineꝫ. Si aũt ex altera pte plicet̃ ⁊ tangat lineã mensalẽ maximuꝫ damnũ oñdit ⁊ infortunium

Si autem dicta linea sit tortuosa ꝛ discontinua ac diuersi coloris sig^m est prauitatis ꝛ furti. Si autem fuerit ↄtinua: ꝛ boni coloris: ꝛ aliq̄ue linee moueant᷑ ab ipa: signū est bone conscientie ꝛ legalitatis: que si fuerint patentes ꝛ boni coloris signū est splendi ꝓmissiones. Et qñ hec linea est nimis lata ꝛ grossa: defectū ꝓuidentie: ꝛ ruditatem ingenii ostendit. Et si p̄dicta linea sit satis lata ꝛ grossa naturalit᷑ ꝛ bñ colorata: letum ꝛ fortem animuꝫ significat. Et si subtilis ꝛ palida: debilitatem cerebri ꝛ complexionis ostendit. Et si hec linea sit grossa ꝛ profunda nimis ꝛ quedā partic linee ibideꝫ appareant cū colore intenso: cum matre iratū hominē: ꝛ inde sanguinis effusionem ostendit Et si hec linea habeat intra se quedam spacia in hac forma. quot ibi fuerit spacia: tot homicidia significabit. Et si talia spacia nō concludant᷑ ex toto: vulneratores tantum: sꝫ non internitiones ostendunt. Et si in predicta linea sint quedā pūcture grosse ꝛ frestres ineptitudinem moꝝ ostendunt. Et si hec linea habet in se grossas pūncturas ꝛ bene coloratas ꝛ non frestres: bonitatem virtutis apprehēsiue: ꝛ male indicatiue ostendit. Et si tales pūcture sint aspere ꝛ valdē rubee: hominē abhomiabilē: ꝛ absq; gratia ostendunt. Et si hec liēa sit tortuosa ꝛ discontinua: atqꝫ obscura non circunscripta: hominem interficiendum a feris ostendit. Et si iuxta hanc lineam in fine ipius sint due parue linee ↄiūcte: vulnera ex ferro indicant. Et si in fine isti⁹ linee crux quedaꝫ parua ex opposito mediī vel auricularis reperiat᷑ significat hominem infra annum vel cito moriturum.

De linea mensali particula quarta.

Linea mensalis dicit᷑ eo ꝙ mensa man⁹ ab ea cōstituat᷑ ex vna pte. Si aūt hec linea fuerit bñ ↄtinua: satis lōga: ꝓfūda lata: ꝛ recta: significat bonaꝫ dispositiōeꝫ nature: ꝛ mēbroꝝ bonoꝝ: ꝛ virtutem in membris generatiuis: necnon iusticiam: bonos mores: perseuerantiamqꝫ in bonis operibus. Qꝫ si elongatur vltra medietatem indicis: signum est crudelitatis ꝛ magne ire: maxie si fuerit rubea: ꝛ est signū inuidie ꝛ detractōis: maxie si in fine sui sit palida. Et si ista linea habet ramos rectos: supra tendentes vsus radicē signū est exaltationis ꝛ honoris in diuite: in paupere autē gradatim ascensionis ad predicta. Et si dicta linea sit nuda sine ramis: veniens ad radicē indicis: homieꝫ infortunatū sine diuitiis ꝛ dure vulneratuꝫ

ostendit. Et quãdo predicta linea vadit ad radicem indicis: et in fine eius firmat̃ et ex altera parte quidam ramus eius respicit radicẽ policis: significat hoiez fortũatũ dulcis animi et largũ. Et si pes hui⁹ linee et rami eius vadant ad lineam capitis talis capiet̃ adulatiõib⁹: et verbo mendaci: eritq3 placens gẽtib⁹: sed in absentia pũgẽs et murmurans. Et si hec linea sit ꝯiũcta linee capitis et linee vite: ita ꝙ iste tres linee faciant vnũ triangulũ: iste in tãto erit piculo et timore ꝙ penitebit eũ hui⁹ esse nature. Et si hec linea ꝯiũgat̃ cũ linea vite: et fiat angulus ex ea et nõ sit ibi media naturalis: iste decapitabit̃ illico vel ex improuiso vel vulnerabit̃ fortiter. Et si hec linea respiciat mediã naturalem: erit in piculo et timore mortis: s3 bene euadet. Et si linea mẽsalis sit recta et subtilis in fine sui: siue v̾sus mõtẽ indicis siue i pte supiori: significat dñatoꝝ substantie. Si aũt in pte inferiori fuerit pulchra et lata hñs bonã radicẽ: et sit boni coloris: significat bonoꝝ ꝯstantatoꝝ. Si aũt talis linea respiciat digitũ mediũ a latere indicis: iste adiuuabit̃ a fortuna: oportebit tñ eũ aliqñ adulatorẽ eẽ: et vno vti sico: a ꝓpinquis vero ledet̃. Et si pes hui⁹ linee finiat̃ ĩfra digitũ: iste nũq̃3 erit sine questioĩb⁹ et angustus. Et si hec linea diuidat̃ ꝓpe pedẽ vl̾ finẽ ei⁹: et vadit ptĩ int̃ indicẽ et ptim int̃ mediũ: significat sufficientiam in victu: et in his que necessaria sunt: et talis habebit vitã sine cogitatõe: nã alii lucrabunt̃ ꝓ eo: et erit durus ꝓ mulierib⁹. Et si dicta linea nõ finiat̃ iuxta digitos: s3 ĩminet tm̃ digitũ medium remanebit vita hui⁹ cum piculo. Et qñ hec linea h3 quasdã grossas crepaturas et inordinatas nefandã luxuriã significat: et specialit̃ si color ei⁹ sit itẽ sus. Et si hec linea est cõueniẽt̃ ꝓfunda et bene ꝯtinua: et ibi appareãt quedã puncta subrubea aliqualẽ denotãt ꝯtinẽtiã. Et si hec linea sit satis discõtinua et palida vl̾ causata a plib⁹ lineaturis capillaribus: et aliquãtulũ granosa: debilitatẽ coloris et impotẽtiã coit⁹ demõstrat. Et dicũt qdã: ꝙ si i p̃dicta linea sit quedã fouea ex opposito digiti auricularis: significat hoiez diligentẽ et rẽ hñtẽ cũ religiosis vl̾ pueris l̾ratis. Et si hec linea sit magis rubea: q̃3 alie p̃ncipales: dolorẽ intestioꝝ et genitaliũ significat. Et qñ hec linea ẽ bifurcata versus indicẽ vel mediũ signũ est laboris in tota vita. Et qñ hec linea ẽ bñ lata vel ꝓfunda et recta sub indice ac in palma extẽsa: signũ ẽ lõgi studii et delectatõis secretaꝝ ꝑsonaꝝ ac religiosoꝝ. Et qñ linea mẽsalis

est bene recta:apparēs z boni coloris:ac ɔtinua:signū ē bone generatōis. Et qn̄ hec linea egredit̄ palmā v̄sus indicē: signū ē iracūdie Itē si in eadē linea mēsali gradus appareāt: z ascēderint gradatim ad indicē:iste b^m quātitatē z qualitatē graduū hēbit honorē. Et si in fine hui⁹ linee:quedā linea recta fuerit ab ea extēs z sursū ascēdens si indicē recte sciderit:audacē viꝝ ꝓbūqꝫ significat:si v̄o inter duos digitos se extenderit hoiē vulnere moritur ōndit:z si linea fuerit grossa vulnera ōndit fore capitalia:si subtilis in ptib⁹ inferiorib⁹: si rubea in pectore. Si aūt multe linee fuerit iux̄ policē multa vulnera in iuuētute ōndūt:si iux̄ lineā capitis in ifantia. Si linea mēsalis lineā ad mediū porrexerit labores z angustias ōndit: q̄ si subtilis fuerit z rubea minuit p̄dicta:si grossa z rubea auget. Si v̄o plrib⁹ locis intcisa fuerit labores cū rege significat z angustias. Si int̄ mēsalē z auricularē aliqua linea apparuerit a mēsali ꝓgressa tēdēs v̄sus digitū auricularē recta z subtilis:hoiē auaꝝ z sceleris:alieni ɔsciū significat:que si obliqua fuerit z grossa:contrariū ostendit quot linee apparebunt inter mensalem z auricularem:venientes v̄sus dorsum manus:tot nuptias significant:si oblique preteritas: si recte futuras. Sub eisdē autem in eodem latere sub radice mēsalis inimicos indicāt:nā quot fuerint linee q̄ se ɔiūxerint h⁹ mō. X .tot inimicos presentialiter ostendunt z si acute fuerint:mortiferos. Si autē istas lineas alia linea transierit parentes vel ꝓximos inimicos indicabit. Si v̄o in pluribus locis a radice huius digiti linee ꝓcedant sic ordinate. X .tot amicos indicabunt:quot ip̄e numero fuerint. Si autem quedā linea intersecat mensalem veniens ex quadrangulo z vadens versus ptes superiores z in capite sui crucem paruā habens:signum est violente mortis ex parte bonorum suoꝝ. Et si quedā linea venerit a linea vite intersecans mensalem: significat hominem misera morte finiendū:z forte propter nimiam culpam. Item si quedam linea sit iuxta mensalem: infideles amicos ostendit:z hominem cum difficultate omnia acquirentem. Et si quedam linee parue sint iuxta radicem mensalis:egritudines in pma etate significāt:si iuxta mediū:in media etate:si iux̄ finē in vltima etate. Et si tales linee ꝓcedant a parte superiori:erit egritudo ex colera:si a parte inferiori ex flegmate:si autem ex parte media z tendāt ad superiorem partem ex sanguine: z si magis v̄sus

inferiorem tunc ex melancholia. Si vero tales linee in multitudine reperiantur in parte superiori magis quam in parte inferiori: et sint in fine mensalis: significant mortem ex cholera: et specialiter si linea mensalis tendat ad partem superiorem appropinquans cordi. Si autem fuerint plures a parte inferiori: erit mors ex phlegmate. Quod si iste linee non fuerint in parte superiori neque inferiori simpliciter: tunc considerandum est: cui parti magis appropinquent. Nam si in superiori parte linea mensalis magis inclinet se sursum quam deorsum: erit mors ex sanguine. Si autem econtrario: erit mors ex melancholia.

De lineis particularibus particula quinta.

Postquam determinatum est de quattuor principalibus lineis et generalibus Nunc brevi sermone de quattuor particularibus dicendum est. unde sciendum est quod quelibet linea generalis habet unam lineam sibi conterminam: que socia sua vel soror dicitur. Soror ergo linee vitalis: cuius ortus est a radice predicte linee: et extenditur per concavum manus usque ad mediam naturalem: et aliquando usque ad digitum medium: et ideo ab aliquibus saturnina vocatur: si usque ad digitum extendatur. virum circa multa solicitum esse ostendit. et si hec linea sit tortuosa: gravabitur egritudine. Si autem soror linee medie naturalis sit pulchra: hereditatem venturam ostendit: et quanto melior est: tanto meliorem indicat. Et debes scire quod in omnibus lineis generalibus si sorores earum sint duplicate: duplicabitur et earum bonitas similiter et mali si linee principales sint male: et sorores similiter sint male: duplicabitur earum malicia et si principales linee sint bone et sorores similiter bone: duplicabitur earum bonitas. Si autem principales linee sint bone: et sorores male: bonitas excedere debet: et si principales linee sint male: et sorores bone: bonitas sororum minuet maliciam principalium.

De basi trianguli particula sexta.

Linea que dicitur basis trianguli: sive linea epatis aliquando apparet in manibus continua: aliquando non bene continua: aliquando discontinua: aliquando nihil apparens: et ideo non videtur principalis. Quando igitur predicta linea epatis est satis longa et lata decenter: et continua: ac bene colorata: significat bonitatem stomachi: et epatis: insuper leticiam et audaciam. Si autem fuerit econverso contrarium significat. Et hoc est generale in omnibus lineis principalibus: quia si linea sit bona significat bonitatem membri: cui respondet: et econverso si fuerit mala. unde hec linea epatis si fuerit discontinua pallida et male colorata: significat

egritudinē seu passionē stomachi z epatis: z malā digestionē. Ite[m] signū est male digestiōis: qn̄ hec linea nō appet i manu: z etiā ē signū phlegmatice cōplexionis. Et si in p̄dicta linea vel iuxta eā sunt punctiture parue: significant duriciā vētris: z costa℞ dolorē. z quādo dicta linea est magis rubea versus lineā vite q̄ȝ alibi: dolorē capitis ppter vitiū epatis seu stomachi attestat. Et si fuerit magis rubea versus lineā mediā naturalē: signū est fetidi pectoris: z oris: ac male dispōnis z ethyce passiōis: z maxie si man⁹ sit calida: maciléta z sicca. Qn̄ vō quedā linee capillares pallide secāt predictā lineā epat̄ diuersimode: signū est male cōplexionis z digestiōis ac dolo℞ puenientiū ex abūdantia phlegmatis z coloris naturalis. Et qn̄ vna linea rubea z notabilis secat predictā lineā epatis: z trāsit concauū man⁹: signū est proxime egritudinis. Et si ista linea fuerit pallida z deleta signū est preterite egritudinis in eo viro in quo reperta fuerit.

De angulis particula septima: z primo de triangulo.

Quia superi⁹ diximus significatiōes linea℞ tā generaliū q̄ȝ pticulariū. Nunc dicendū est de angulis ab ipsis causatis. Unde sciendū est q̄ triangul⁹ in manu ꝯstituit tres angulos quo℞ p̄m⁹ ꝯstitut⁹ a linea vite z media nāli dr̄ angul⁹ supremus. Ille aūt qui fit a linea vite et a basi trianguli dr̄ angul⁹ dextrus. Ille vō qui fit a linea media nāli z a basi trianguli dr̄ angulus sinister. Triangul⁹ ergo eqaliū angulorum habēs lineas pulchras z bene coloratas ac rectas: signū est bōe nāe: sanitatis z lōge vite: securitatis z amicicie: vere ꝯplacētie z excellētis fame: qd̄ si ecōuerso fuerit ꝯtrariū significabit. Et si spaciū trianguli sit satis latum z magnū: largitatē z audaciā ostendit: z specialr si nō sit satis boni coloris z planū. Et si sit paruū significat ꝯtrariū. Et si ibi fuerit liuor signū est pximi doloris: vel hōis callidi deceptoris z iracundi. Et si sit rugosum et molle: phlegmaticā cōplexionē ostendit.

De angulo supremo particula octaua.

Angulus suprem⁹ terminat trib⁹ modis a linea vite z media naturali. Primo qn̄ iste due linee tangunt in cōcauo man⁹ q̄si ex opposito illi⁹ spacii: qd̄ est int indicē z mediū: z tunc significāt miseriā vite captiuitatē ai z auariciā z solicitudinē circa cumulationē pecūie. Secundo fit qn̄ iste due linee ꝯiūgūt recte ex opposito medietatis idicis z faciūt angulū acutū: z tūc sig[m] est subtilis ingenii z bone dispōnis

rõnabilis felicitatis:ꝛ iculpabilis vite. Tertio fit qñ iste due linee ñ bene ꝯiũgunť:ꝫ distãt ab iuicẽ notabiliť puꝝ spaciũ dimittẽtes:ꝛ tũc significãt ipuꝝ viꝝ:sibiipsi placentẽ:fastidiosũ:crudelẽ:susuratorẽ:ma lũ debitorẽ:absqꝫ laude:sermões raros ꝓferentẽ:inuidũ:detractoreꝫ ꝓdigũ:mẽdacẽ:ꝛ fatuũ:q si seruꝰ fuerit:vel in captiuitate positꝰ nũqꝫ liberabiť:ꝛ si fuerit liber:ꝛ dñs vel pꝛiceps:misera vita finieť. Et si illud spaciũ sit callosũ aut duꝝ vel siccũ:magnũ deceptorẽ:ꝛ absqꝫ cã nascẽtẽ denotat. Et si tl'e spaciũ fuerit lene aut molle valde:significat hominẽ bonã ꝯuersationẽ dimittentẽ:ꝛ malã sequẽtẽ:q mulieribꝰ de lectabiť ꝛ cantilenis atqꝫ oꝛnamẽtis pulchꝛis. Et si tale spaciũ sit ma le rugosũ:inuidũ hominẽ detractorẽ ꝛ garulatorẽ oñdit. Aliqñ autẽ dicte linee nõ distãt notabil'r:ꝫ valde ꝓpique sunt:ꝛ tũc significãt in gratiões in bello:cũ aliqbꝰ ꝑclitãdo:vel moꝛiẽdo cũ feris. Aliqñ q̃ dã linea ẽ inť duas istas ita ꝓpinq̃ ꝙ tãgat vtrãqꝫ ꝛ se extẽdit ad in fra:ꝛ tũc sig̃t hoieꝫ ex veneno vel ꝑcussione moꝛituꝝ. Aliqñ p̃dicte due linee notabil'r distãtes colligũť ab vno vl' duobꝰ baculis:vtrãqꝫ tãgẽtibꝰ:ꝛ tẽ significãt hoieꝫ penitẽtẽ expẽsaꝝ:ꝛ largitõis facte. Ali qñ tales baculi oꝛiunť ex vna linea:ꝛ vadũt ꝓpe alterã:ꝛ tũc sig̃nt ho minẽ vinosũ ꝛ ebꝛiũ. Qñqꝫ p̃dicte due linee iunguntť ꝑ eosdẽ bacu los:illas scindẽtes vt hic ═╪═ ꝛ tũc significãt inuidiã:detractionẽ ini miciã ꝛ oppssionẽ. Aliqñ p̃dicte linee ꝯiungũť ꝑ alias stãtes ad mo dũ retis ꝛ tũc significãt hoieꝫ male vite:felicẽ tñ:cꝰ finis erit bonꝰ: si nõ sit linea ipediens. Et qñ q̃dã linea semicircularis scindit locũ vbi ꝯiungũť iste due linee cꝰ vnũ caput respiciat ṽsus ꝑtes bꝛachii:sig̃t vi rum execandũ. Et qñ linea semicircularis ẽ in triãgulo ꝓpe sup̃muꝫ angulũ:cꝰ coꝛnua respiciãt ṽsus ꝑtes digitoꝝ:turbationẽ domꝰ ac fa milie significat:ꝛ si respiciãt ṽsus ꝑtes bꝛachii:significat viꝝ execãdũ Et si fuerit hec figura ∿ sig̃t ꝙ hõ infirmabiť infra annũ: maxiẽ si fuerit rubea. Et si talis figura ╳ repiať ibi:significat hereditatẽ ꝑ mulierẽ vẽturã. Et quot fuerit figure tot sig̃nt hereditates. Et si iste angulꝰ ẽ rubeꝰ ibi plꝰ q̃ꝫ alibi i muliere p̃gnãte:signũ ẽ filii pariendi.

De angulo dextro particula nona.

Angulꝰ dexť fit tribꝰ modis aliena vite ꝛ basi triãguli. Pꝛio qñ fit acutꝰ. Scdo qñ ẽ obscurus:siue obtusus. Tertio qñ est rectus. vñ qñ iste angulꝰ ẽ rectꝰ:bñ apparẽs ꝛ coloꝛatꝰ:significat bonitatẽ coꝛdis:ꝛ

sanguinis: ꝛ fortitudinē virtutis: ac naturalē viri īclinationē ad bellū. Qꝛ vo dict⁹ angul⁹ est acut⁹ significat hoiez auaꝝ. Et quāto acutior fuerit tāto auarioꝛē oñdit: ꝛ ecōuerso qñ iste āgul⁹ ē obscur⁹ seu grossus: signū est male dispōnis: ruditatis: pigricie: negligētie: ꝛ scīe oīcne. Qñ vo ꝑdicte linee nō ꝯiūgunt: signū ē malignitatis aī: sine stabilitate: ꝛ fide ac ꝯscia. Et qñ in dicto angulo ē talis figura V vel silis val de rubea significat ipꝛegnationē masculi. Si vo ipsa figura fuerit conuersa sic Λ significat ipꝛegnationē femine. Et si tales figure fuerint pallide aut delete: hec ꝑterita denūciāt. Si vo fuerint incise: significant impꝛgnationē ipeditaz. Et si ibi fuerint plures figure siles: signt plures ipꝛegnātes: ꝛ fortasse tot filios in vtere geri. Et si in manu viri tales figure appareant cū intēso coloꝛe: idē iudicare debes. Et si quedā crux repiat ibi bene disposita signū ē honestatis ꝛ boni finis

De angulo sinistro particula decima.

Angulus sinister q causat a media naturali ꝛ base trianguli si ē rect⁹ significat bonitatē intellect⁹ ꝛ sensus: ac vite longitudinē. Si aūt fuerit acut⁹: malitiosum ꝛ cautellosū viꝝ oñdit. Et si fuerit obtusus: signū est ruditatis ꝛ male ꝯscie. Et si ibi nō fuerit talis angul⁹: debilitatem stomachi ꝛ epatis denotat. Et si ibi vel in angulis fuerit talis figura Ъ significat hominē in cruce ponendū.

De quadrangulo particula vndecima.

Quadrangul⁹ appellat illud spaciū qḋ est int lineā mensalē ꝛ mediā naturalē. Si gᵒ iste quadrangul⁹ sit recte coloꝛat⁹: rectitudinē ꝛ legalitatē oñdit: ꝛ ecōuerso si ꝯtrariū fuerit. Et si sit lat⁹ ꝛ plan⁹ ꝛ bene coloꝛat⁹ largitatē ꝛ audaciā demōat. Et si ibi repiat qdā crux: male disposita ꝛ male coloꝛata toꝛtuosa: ineqlis: vel discōtinua: signū ē malitꝫ Et si in eodē loco repiat stella bñ coloꝛata: significat hoiez iustū: legalē: fidelē verecūdū: q se emēdabit: cū peccauerit ꝛ deducet se in vitā bonā: ꝛ si ad paupꝛtatē deuenerit: tādē postea ditabit: ꝛ i fine sibi nihil decrit: valde tñ diliget mulieres: ꝛ forte ledet ab eis: ꝛ timēdū est ne sua obscuret bōitas. ꝛ lumē ab eis sicut lumē stelle a lumie lūe. Et si in eodē loco repiat qdā puul⁹ circul⁹ sigt ꝑfectionē in scia ꝛ mobilibus: sꝫ si triangul⁹ opponat illi circulo: destruit illud: hoc ē si in loco circuli sit nā medietas circuli mediā ꝑfectionē inuit ꝛ duo circuli augmentāt illā nisi a triangulo destruat: qꝛ vnusqsqꝫ triangul⁹ destruit

significatū circuli. Angul⁹ aūt angust⁹ inimicos ⁊ aduersitatē signifi/cat: nisi sit alicui oppositus: ita q̄ latus ei⁹ sit supra lat⁹ alteri⁹. Et si reperiat̄ hic quidā triangul⁹: bonitatē significat in vno tpe ⁊ maliciā in alio. Et si ibi sint duo trianguli quoꝝ vna linea sit super alteram: significant bonū. ⁊ si tres malū: si quattuor bonū. Et si ibi fuerit triangulus acutus ex media nāli significat mortales inimicos. Et si talis linea media tangat lineā vite: iste supabit̄ ab eis: ⁊ si nō tangat lineā nō supabit̄. ⁊ si p̄dict⁹ triāgul⁹ nō tāgat mensalē iste habebit inimicos sȝ nō mortales. Et si q̄dā crux pulchra sit i hoc loco ex opposito illi⁹ ptis q̄ ē int̄ digitū medicū ⁊ auricularē: sig̃t pegrinatōes ⁊ labores.

De signis digitorum caput quartum.

Dicto de lineis man⁹ tā generalib⁹ q̄ȝ pticularib⁹: nūc de digitis et eoꝝ mōtib⁹ tractandū est: ⁊ p̄mo de mōte policis ⁊ postea de reliq̄s

De monte policis particula prima.

Mons policis dr̄ ille q circūdat̄ a linea vite. Si ergo iste mons sit decent̄ mūd⁹: ⁊ lenis: bene colorat⁹: bonā ꝯplexiōeȝ oñdit: ⁊ hoieȝ diligentē mulieres ac pulchra indumēta. Si aūt fuerit ibi q̄dā linea: iacēs iux̄ lineā vite b̄m ei⁹ lōgitudinē: q̄ soror vite appellat̄ ⁊ maxīe si fuerit rubea: sig̃t luxuriā nefandā vltra modū: ⁊ pueroꝝ dilectioneȝ: et mortē ex̄ patriā. Et dicūt q̄dā q̄ si hec linea ē ꝯtinua ꝺ restricta vsqȝ ad locū vbi ꝯiungit̄ cū linea media nāli: ⁊ sit pulchri coloris: sig̃t diuitias i tota vita. Et si hec linea nō appet i p̄mo loco sȝ i medio tm̄ ⁊ i fine significat pauptatē in p̄ma etate: sȝ in scd̄a ⁊ tertia diuitias. Et similit̄ q̄cūqȝ pars p̄dicte linee deficiet: si illa ps fuerit ps diuitiaꝝ: defectū patiet̄. Ptholeme⁹ aūt pleni⁹ dicit q̄ qñ p̄dicta linea orit̄ nāliter int̄ policē ⁊ indicē ⁊ descēdit p mōtē ꝓpe lineā vite: ⁊ trāsit vsqȝ ad restrictā: idicat vt supi⁹ dictū est. Et dicūt ph̄i q̄ si in latere mōtis policis v̄sus brachiū vel restrictā repiūt̄ q̄ttuor linee eq̄ distātes venientes v̄sus ptes eminētiores mōtis policis. signū ē diuitiaꝝ ⁊ honorū in p̄ma pte sue etatis. Et si he linee sūt ꝓpe iuncturā policis: sig̃t hoc in scd̄a etate. Et si iux̄ vnguē policis in senectute. Et ad hoc vt cōpleat̄ s̄mo de istis trāseam⁹ aliquātulū ordinē dicētes. Qz si p̄dicte linee repiant̄ iux̄ iūcturā policis: sig̃t p̄dicta vētura in vltia etate ⁊ q̄ȝto p̄dicte linee sūt lōgiores: grossiores ⁊ ꝓfūdiores: tāto maiores honores sig̃nt ⁊ diuitias. Et si sint incise significāt ipedimētū. ⁊ si sint

delete sig̃nt hoc esse p̃teritū. Et dicūt qdā q̄ si q̃dā linee extēse fue
rit a radice policis p̱ mōtē ipsi⁹ tot amicas ōn̄dit: ⁊ i manu mulieris
tot ꝯcubinos. Et si iste linee sint recte extēse ⁊ pulchre: cū istis mulie
rib⁹ vel viris sig̃nt copulationē. Et si p̃dicte linee fuerint pue: tct p̱
uis ꝯiūget̃. Et si p̃dictaꝝ lineaꝝ vna sit maior altera: sig̃t talē vxorē
vel viꝝ fore maiorē in diuitiis vl̃ genere ceteris. Et si q̃dā linea sub
tilis: veniat ad vltimā ptē radicis policis ⁊ descēdat p̱ mōtē ad lineā
vite vel mediā n̄alē: sig̃t hominē lācea vel ensib⁹ vulnerādū. Et si a
radice p̃dicti digiti descēdāt tres linee scindētes lineā vite ⁊ mediaꝫ
n̄alē plagas ⁊ regiones ōn̄dūt. Et si q̃dā linee colorate veniāt q̄si a
radice policis: ⁊ scindāt lineā vite. longas vias ⁊ pegrinationes: atqꝫ
diuersas patrias q̃rentē denotāt. Et si q̃dā linee veniāt a radice po
licis: vsqꝫ ad lineā vite ex p̱te linee postreme q̃ ē v̄sus angulū sup̱ mū
cupidū honoris: ⁊ laudis ⁊ inanis glorie: ⁊ luxurie plenū sig̃nt. Et si
tales linee sint ex alt̃a p̱te mōtis policis v̄sus restrictā sig̃nt solicitudi
nē circa cumulationē pecunie. Et si tales linee sint incise seu fracte
aut delete: significant ipedimētū. Et si q̃dā linea notabilis fuerit mul
tū rubea extendēs se p̱ montē policis: scindēsqꝫ fortit̃ digitū policis:
ꝯsanguineoꝝ ꝯcubitū ōn̄dit: vel b^m alios fortē iraꝫ. Et si multe linee
grosse late ⁊ iordinate: sint in mōte policis: significāt ingratū amicis: ⁊
mutuantē libent̃. Et si tales sint subtiles ⁊ intercise vel glomerate. si
gnū est instabilitatis: illegalitatis: mēdacii ⁊ fornicationis. Et si q̃daꝫ
stella ibi reperiat̃: vel simile: risū ⁊ leticiā notat: ⁊ intentū ꝯcubit⁹ p̱pt̃
quod vilipēsio eueniet. Et si talis figura ✕ reperiat̃ ibi: honores
⁊ dignitates ōn̄dit. Et si talis figura [figure] reperiat̃ ibi iuxta lineaꝫ vi
te: egritudinē magnā illo anno futuram ostendit.

De monte indicis particula secūda.

Mons indicis d̄r ille: qui est int̃ indicē ⁊ lineā mediā n̄alē. Si ergo
istud spaciū sit bene mundū ⁊ bene coloratū honestatē vite: ⁊ conuer
sationē laudabilē ōn̄dit: necnō legalitatē ⁊ iusticiā. Et si quedā linee
pue p̱cedāt a radice digiti: bene colorate ⁊ recte tēdentes supra bo
nū significāt: ⁊ quāto p̱pinquores sunt digito: tāto maiora bona ōn̄dūt
Iste. n. augmētabit̃ in bonis: ⁊ ab excellētib⁹ viris honorabit̃. Et
dicūt qdā q̄ tot p̄bēdas et eccl̄iasticas dignitates significāt quot ibi
sunt linee. Et si tales linee flectant̃ ad infra: vel sint incise aut delete

significāt oppositū vel bᵐ alios vulnera circa cerebri ptes. Et si aliq̄ linee eque distantes veniant a capite medie nālis: tendentes ad radi cem indicis: verecundū ꝛ pmissa seruātē indicāt. Et si q̄dā linea re cta ibi fuerit lata ꝛ bene colorata oriēs ex hac pte: ꝛ finiēs in radice digiti: excellentē audacē ꝛ sanitatē ōndit. Et si q̄dā linee nālr oriant a mēsali ꝛ vadāt recte ad indicē audaciā rectā significāt. Et si tales linee scindant iux radicē indicis ab aliis lineis: significāt vulnera iux frontē vel caput: ꝛ si sint rubee ppe iuncturas: hec significāt i futurū venire. si delete seu pallide p̄terisse. Et qñ vna linea grossa orit inter indicē ꝛ mediū: nec attigit mensalē signū ē mortis p fluxū vētris: q̄ si grossa sit ꝛ rubea in muliere p̄gnāte in partu moret. Idē ē si p̄dicte linee veniāt a mōte idicis. Et qñ p̄dicta linea extendit v̄sus mediuꝫ ꝛ acuit signū ē mortis p febres acutas. Et qñ ab ista linea exeūt mul te linee v̄sus finē eiꝰ: signū est guttaꝝ ante mortē. Itē si q̄dā linea p ua oriat ex fine mēsalis ꝛ vadat ad radicē idicis subtaneā mortē ōn dit. ꝛ specialit qñ q̄dā linee veniētes ex angulo sup̄mo iūgunt cū ea iux radicē p̄dicti digiti. Et dicūt quidā ꝙ si fuerit linea veniēs a su periori parte montis huiꝰ: ꝛ sic cadens supra mensalē vel iux: ꝛ talis linea sit nimis rubea: significat mortē p fluxū vētris. Et si talis linea extendat v̄sus mediā naturalē ꝛ acuat significat mortē ex febre acu ta. Et si alique linee parue oriant ex predicta linea: significant mor tem ex gutta vel granationē in fine. Et si quedā quasi centura sit iux supremū angulū: ꝛ respiciat ad predictū indicem furiosos bellicosos murmuratores ꝛ nālr huos ōndit: ꝛ tales ppria ligua ledēt. Et di cūt aliq ꝙ crux bñ disposita ꝛ bñ colorata reperta in mōte indicis di gnitates ꝛ honores ōndit. Et quot cruces fuerit tot honores osten dūt. Et dicūt qdā ꝙ linee nō itricate nec scisse i hoc monte: diuitias denotant. Idem significat triangulus bene coloratus ꝛ specialiter in clericis. Et si fuerit ibi figura ꝯposita a glomeratis lineis se custo dientibus significat vitam miserā: ambulationem: ꝛ debile cerebrum Idem significat hec figura X male disposita.

De monte medii particula tertia.

Mons medii dr̄ ille qui est int radicē digiti: ꝛ lineā mensalē. Si gº iste mons sit sine lineis bene coloratus: simplicē ꝛ quietam vitaꝫ sine cogitatione ꝛ calūnia demonstrat: econuerso aūt contrariū significat.

Et si quedã linea veniat a mensali: ꝛ extẽdat se vsq; ad radicẽ digiti signũ est laboꝝ multoꝝ: cure magne: ꝛ angustiaꝝ. Qꝫ si plures fue-runt labores: angustias: calũnias ꝛ tentationes oñdũt: ac vincula ꝛ ca ptiuitates multas. Et si tales linee nigre fuerint: tormẽta denotant. Qꝫ si veniãt a cõcauo manꝰ secãtes mẽsalẽ ꝛ extendãt se ad radicez medii ꝛ finiãt vltra iũcturã si iste dux vel rex fuerit in vinculis morieť Et si tales linee sint subtiles ꝛ q̃si delete negligentẽ ꝛ pigꝝ significãt Et si aliq̃ linee grosse curte ꝛ ꝓfunde repiant in hoc loco: signũ est periti viri. ꝛ si fuerint inẽsecate labores significant. Et si quedã linee parue ascẽdãt a radice medii p mõtẽ ipiꝰ: vulnera oñdũt in pectore ꝛ vẽtre ꝛ futura si sint rubee: pterita si sũt pallide aut delete. Et si q̃-dã linea aspera ꝛ tortuosa d̃scẽdat inť mediũ ꝛ anularẽ: ab eoꝝ radi cibus stulticiã ꝛ temeritatẽ oñdit. Et si q̃dã linea ꝯiũgať i hoc mõte respiciens digitũ futuꝝ bonũ demõstrat. hoc idẽ etiã significať i mon te indicis. Et dixerũt quidã ꝙ si mulier plures lineas meliores ha-beat inť mediũ ꝛ anularẽ: q̃ꝫ inť anularẽ ꝛ auricularẽ: significat apti-tudinẽ generãdi ꝛ ꝯcipiẽdi masculos. si ṽo ecõuerso feminas.

De monte anularis particula quarta.

Mons anularis seu medici dr̃ ille qui est inť digitũ ꝛ lineã mẽsalez. Si ergo due linee pue ꝯcurrãt a mẽsali ad radicẽ medici: subtilitatez ingenii. ꝛ inuestigationẽ diuersaꝝ artiũ ac eloquẽtiã ꝛ arrogantiã atq; inanẽ gloriã demõstrãt. Et ƀm aliquos honores ꝛ dignitates tã secu lares q̃ꝫ ecclesiasticas. Et q̃n due linee reperiũť in hoc mõte eq̃ di-stãtes signũ est multaꝝ artiũ ingrẽtis: subtilia diligẽdo: loquẽdo. ꝛ ta cẽdo. ꝛ ƀm quosdã honoꝝ ac dignitatũ. Et si q̃dã linee grosse ꝛ ru bee scindãt p̃dictas figuras significãt ipedimentũ: q̃ si sint pue ꝛ sub-tiles valde aut delete significãt p̃dicta eẽ debilia aut p̃terita. Si ṽo nõ tetigerit p̃dictas lineas: sꝫ veniãt ꝓpe ipsas: signũ ẽ ꝙ tale impedi mẽtũ ꝓpe erit: tñ nõ ipediet: sꝫ suos paupabit inimicos. Et si p̃dicte li nee pue nõ ꝓcedãt eq̃lr a mẽsali: neq; appropinquẽt eq̃lr ipsi digito sꝫ magis alteri significãt mutationẽ statꝰ: ꝛ vite. Et si fuerint alique li nee scindẽtes vnã illaꝝ ꝛ illa q̃ scindiť sit melior mutabiť i peiꝰ. Et si aliq̃ linee pue descendant a radice medici ꝛ sint pulchre: significãt hoiez sapientẽ: letũ: ꝛ libenť mutuantẽ. Et si tales linee sint grosse et torte notãt vulnera in renibꝰ: ꝛ si sunt rubea notãt p̃ñtia: si pallide ꝛ

delete p̄terita. Et si q̄dā linea bene disposita ꝛ grossa ꝛ bñ colorata inter mediciū ꝛ auricularē descēdat quasi a radicib⁹ p̄dictoꝝ digitoꝝ ꝛ tendat v̄sus mensalē: excellentē statū: ꝛ largitatē designat.

De monte auricularis particula quinta.

Mons auricularis dr̄ ille qui est inī digitū ꝛ lineā mensalē. Si ergo spaciū istud sit paruū ꝛ bene coloratū: significat stabilitatē aī: ꝛ castitatem: ꝛ ꝯtinentiā. Et si quedā linea recta: notabilis ꝛ subtilis: ac decēt colorata oriat̄ a mēsali ꝛ vadat ad radicē digiti: significat in viris auariciā: ꝛ sceleris ꝯsciam: in mulieribus v̄o virginitatē seu castitatē. Et si obliqua seu grossa fuerit in viris notat largitatē: in mulierib⁹ v̄o corruptionē ꝛ luxuriā. Et si quedā linee repiant̄ in hoc loco: quaꝝ quedā sit magna quedā parua: ꝛ q̄dā mediocris: signū est luxurie amoris ꝛ auaricie. Et dicūt aliqui: ꝙ si iste linee sint recte ꝛ bene colorate erit amor circa nobiles ꝛ valētes p̄sonas. ꝛ si sint̄ iordinate ꝛ tortuose erit amor circa viles ꝛ malas p̄sonas. Et si in dictis lineis repiantur alie nobiles: tot hoies vel mulieres aliis nobiliores amatas significant. Et ſm ꝙ vna lineaꝝ fuerit maior altera sic dilexit iste vnā magis q̄ꝫ aliā vl̄ nobiliorē vel ditiorē alia. Et si tales linee sint rubee h⁹ in p̄nti vel in breui futuꝝ significāt. Si v̄o delete in p̄terito: ꝛ si sint intercise: intercisionē eoꝝ significāt. ꝛ hoc regularit̄ in oib⁹. Et si q̄dā linee veniāt q̄si ex dorso existentis inī lineā mensalē ꝛ auricularem: tot nuptias demōstrāt quot ipse numero fuerint: que si erūt recte: iste habebit vxores malas: si flexe viduas vel nō virgines. Et si inter p̄dictas lineas fuerit alia maior ceteris significat talē vxorē ceteris nobiliorē fore vel ditiorē. Et si tales linee sint delete: preteritas nuptias ostendunt: si intercise impeditas. si v̄o rubee presentes aut ꝓxime futuras. Et si quedā linee grosse ꝛ rubee ꝓcedāt a radice hui⁹ digiti ꝛ extēdant se ꝑ montē ei⁹ vel iuxta mēdaces: fures inordinatos ꝛ insidiatores ostendūt. Et si p̄dicte linee veniāt a mēsali ꝛ extendāt se ꝑ montē istū ꝛ tñ nō attingāt digiti radicē: vulnera i brachiis ꝛ manib⁹ ostēdūt. ꝛ si linea semicircularis ꝓcedat a radice digiti: respiciēs mediū: mutationē status significat ad bonū. Si aūt respiciat infra versus dorsum manus econtrario erit mutatio ad malum.

De monte manus particula sexta.

Mons manus dr̄ ille qui est inter restrictā: basem trianguli ꝛ lineaꝝ

mensalē. Si ergo iste mons sit lenis pur⁹: ꝛ bñ colorat⁹: legalē ꝛ paci ficū demrat. ꝛ si q̄dā linee oriant̄ ex pte inferiori mōtis v̄sus dorsum manus ꝛ vadūt supra: ꝛ earꝫ caude flectant̄ v̄sus mensalem: amicos extraneos significāt. ꝛ si quedā linee flectant̄ ad restrictā: significant impotētes amicos: volētes tñ ꝓdesse: sed nequientes: ꝛ quāto maiores fuerint linee tāto maiores oñdunt: ꝛ si secent̄ p̄dicte linee ab aliis transuersalib⁹. iste nō habebit amicos: ꝛ si habebit nō erunt fideles. Et si quedā linee veniant a percussione man⁹: faciētes angulū acutum in hoc mōte mortales inimicos ostendūt: aut q̄ talis casu vel p̄cipitio ꝑibit ꝛ si tales linee se intersecātes vltra angulū fecerint talez formā X: iste liberabit̄ inter inimicos aut erit eis equalis ꝛ s̄m ap propinquationē hui⁹ figure ad mensalē vel restrictā amici erūt extranei vel domestici. Et si tales figure multiplicēt̄ sub hac forma [figure] iste peribit in aquis. ꝛ si quedā linee orianf a radice man⁹: ꝛ recte extendant̄ per montē eius si fuerint bene colorate: iste semꝑ bene habebit. Et si quedā linee cōcurrentes nō ad inuicē sed q̄si ex obliquo pugnantes fuerint: iste in aliquo cōcursu subito morief̄. Et si quedaz linee rubee notabiles veniant ex monte manus ꝛ vadāt ad mensalē significant inimicos tot ꝛ tantū fortes quot ꝛ quantū grosse erunt linee. Et si due vel tres linee recte bene colorate ī hoc loco reperiāt̄ temperantiā ꝛ imperiū notant: ꝛ specialiter si quedā parua crux reperiat̄ in eis. Et si quedā linee pue capillares inordinate sint in hoc loco in iuuētute ꝑfectionē nature ostendūt ac potentiā: ꝛ specialiter si sint multū iordinate. ꝛ si tales linee pue sint v̄sus restrictā significāt frigidā nām atq̄ phlegmaticā: ꝛ fluxū ventris. ꝛ si sint rubee alium morbū oñdūt. ꝛ si illa pars sit lenis ꝛ mollis: erit morb⁹ ex phlegmate. si sicca ꝛ aspera: erit ex melancholia vel cholera. Et si q̄dā crepature repiant̄ in hoc loco ꝓpe mediā nālē: distinctionē nāe: aut senectutē: ꝛ frig⁹ denotāt. Et si repiat̄ q̄dā linea resoluta ab istis crepaturis: respiciēs infra ad brachiū: siḡt hoīez mutuantē ꝛ sēꝑ debitorez Et si repiat̄ talis figura λ respiciēs supra famosū virꝫ: ꝛ ad melius crescentē oñdit. Et si hec C repief̄ in hoc loco: virꝫ paricidā oñdit: vel neqssimū. Et si q̄dā stella repiat̄ in hoc loco: siḡt incrementū.

De digitis ꝛ primo de police particula septima

Dicto d̄ digitorꝫ mōtib⁹: nūc de ipsis digitis dicēdū videf̄: ꝛ p̄mo d̄

police:eo q̄ sit tāq̄ȝ clauis digitoꝝ ꝛ man⁹. Si ergo quedā linee nota biles rubee ꝛ iiegre: scindāt fortiter primā iūcturā policis ꝛ vadāt ad ipsū digitū significat numeꝝ ꝛ nobilitatē fratꝝ ꝛ soroꝝ ꝛ si sint stricte aut delete: mortuos frēs indicāt. Et si quedā linee repiant in prima ꝛ vltima iunctura h⁹ digiti: parentelā magnā ꝛ multam significāt: aut paruā ꝛ paucā ꝫm multitudinē ꝛ magnitudinē: seu paucitatē ꝛ paruitatē lineaꝝ. Et si quedā linea circuit policē iux̄ iuncturā supmā ei⁹: suspensionē denotat. Et si linea circularis q̄ est in dorso digiti v̄sus iūcturā ꝯiungat cū quadā alia circulari exeūte a pte vngule: hominem suspendendū denotat dolosū ꝛ nequā. Et si hec linea circularis sit deposita in eodē iūctura in iferiori pte digiti significat submersionē i aq̄ Et si p̄dicte linee nō ꝯiūgant sȝ pxime sint significāt hominē fore ppe suspensionē vel submersionē. Et si linea circularis iterior q̄ ē vltia iūctura ꝯiūgat cū illa circulari: q̄ est sup dorsū digiti in eadē iūctura: significat suspēsionē. Et si talis figura ⏀ repiat sup dorsū policis: iuxta supremā iuncturā: iste submerget. Et si v̄sa fuerit sic ⊖ v̄sus vnguē: iste suspendet vel strangulabit: ꝛ est leprosus: odiosus: fur: ꝛ adulter. Et si in dorso policis iux̄ vnguē fuerit stella: iste ē luxuriosus valde. ꝛ si fuerit ibi talis figura ⨯: iste matrē aut sororē corrumpet.

De indice ꝑticula octaua.

Quidā scriptores chyromantici: vidētes in multis hoib⁹ nullū digitū figuras habere pret policē: aliis neglectis d̄ ipso tm̄ scripserūt: ac si nulle vnq̄ȝ int ceteris digitis appeant figurationes. Nos aūt plures inuestigātes cū vnusq̄sq̄ȝ digit⁹ suo planete deseruiat: a quo diuerse i hoib⁹ apparēt lineature: expedito police de reliq̄s dicemus: ꝛ primo de idice. Si ergo q̄dā linea notabilis recta ꝛ bene colorata oriat a radice indicis ꝛ vadat vsq̄ȝ ad iuncturā mediā vel ppe siḡt audaciam ꝛ honores. Et si fuerint due linee: ꝛ scindāt fortit digitū vsq̄ȝ ad mediā iuncturā vel iux̄ iste matrē suā violabit: vt dicūt quidā. Et si quedā linee pue oriāt a radice indicis ꝛ vadāt trāuerse p ipm̄ digitū quasi ad superi⁹ v̄sus dorsū digiti significāt hoieȝ cholericū ꝛ suas ꝯditiōes: et si vadāt ifra significāt melācholicū ꝛ suas ꝯditiōes. Et si q̄dā illaruȝ vadāt supra ꝛ q̄dā ifra signū est phlegmatis ꝛ sue ꝯditiōis. Et si q̄dā crux repiat in hoc digito: significat hoieȝ adulteꝝ. Et si supra dorsū isti⁹ digiti repiat figura stelle: luxuriosū viꝝ ōndit: ꝛ forte pcētuꝝ ad

aliquod beneficium vel honorem ex causa mulieris.

De medio particula nona.

Si in isto digito repiant linee cōplexionarie: vt supi9 diximus et sint siles illis existentib9 in indice: tales ɔditiones ɔfirmant. Et si in isto digito sint linee alterius ɔditionis vel cōplexionis inf se ɔ̄rie q̄ raro reperiunt intelligat cōplexio ɔcordans cū plurib9. Et si quedā linee sint ad pedē hui9 digiti. Iste erit sufficiens et ꝓmpt9 ad bella: ac durus dominus. Et si quedā linee notabiles repiant in hoc loco vel in medio digiti: tales nunq̄ȝ ꝓficiunt. Et si quidā triangulus reperiat ī hoc digito semper malū et infortunatum demonstrat.

De anulari particula decima.

Si quedā linea bene colorata oriat a radice medici: et extendat se ꝑ medietatē digiti sapientē et subtilē hominē demōstrat ac gratiosuȝ et magni ai. Et si tales linee due fuerit h° forti9 demōstrāt. Et si talis linea secet ab aliis destruit illud: et ſm alios vulnera in coxia sigt. Et si q̄dā linea semicircularis et grossa repiat in hoc loco: pessimū debitorē: male morigeratū: infelicē: et aie male ostēdit. Et si talis linea reperiat sub radice digiti ī mōte ei9. Iste ꝑ suā idustriā vitabit lesiōes et dāna. Et iste ſm̄o de duab9 lineis p̄dictis tȝ in oib9 digitis. Et si quedā crepature reperiant sup vltima iūctura in interiori pte digiti nisi potissime iūgāt passionē nature et debilitatē ac destructōeȝ signt Et h° dr̄ generalr̄ de oib9 digitis cū loc9 ille dȝ eē purissim9 et lenis

De auriculari particula vndecima.

Si ī isto digito fuerit linee ɔ̄rie: similis efficacie lineis exīstētib9 in idice: intēde ad ɔcordātiā illaꝝ cū illis et iudica ſm qꝫ diximus. Et si q̄dam linee cicatricib9 similes repiant nō apte ſȝ obscure: hoīes iordinatos: fures ꝛ mercurii ɔditiōis: vt diximus oñdūt. Et si q̄dā linea in h° digito obscura et ꝓfūda: respiciatqȝ ad iferiorē sui ptē: hoieȝ furē: ꝛ vitiosū demr̄at. Et si talis linea respiciat supra v̄s9 mediū: fur erit iste et si nō furet v̄berabit ꝓpt suspicionē: tñ sēp negabit. et si talis linea sit rotūda: vtilē furē et potētē: ſȝ a furto abstinētē oñdit. Et dicūt q̄dā qꝫ linea valde grossa: ita qꝫ ñ videat linea ſȝ q̄dā icisio vl lōga fouea furē obliuiosū oñdit. et si tal figura X repit ibi hoieȝ furē demr̄at

De manus phisionomia caput quintū et vltimū.

Postq̄ȝ deciata sūt ea q̄ ad lineas et figuras manuū ptinē videbāt

Nūc ꝺ ipsoꝝ phisionomia tractandū erit q̄ ꝯsistit in q̄ātitate ⁊ q̄litate
De quantitate man⁹ particula prima.
Quātitas man⁹ ꝑfecta ⁊ pulchra in trib⁹ ꝯsistit: p̄mo ꝙ in suo genere man⁹ sit satis magna ⁊ decent̄ ꝓportionata. Scḋo ꝙ h⁹ idē sit respcū corꝑis ⁊ man⁹. Tertio ꝙ ꝯnaqueq3 ps man⁹ debitā alteri det proportionē. Quicūq3 g⁹ talē manū habuerit erit bone nature ⁊ bone cōplexionis: ecōuerso aūt ꝯ̄riū significat. Qui v̄o h3 man⁹ nimis breues respcū aliaꝝ ptiū ⁊ sui corꝑis cauillator ē sagax ⁊ fortis hō. Et si manus sint nimis curte respcū aliaꝝ ptiū corꝑis ⁊ digiti sint nimis curti respcū man⁹ trāsgressorē furē: insididiatorē: ⁊ oi neqcia plenū indicāt Et si man⁹ sint nimis magne respcū corꝑis: subtilē: callidū: subdolum loq̄cē subsonatorēq3 demrāt. Lōga palma cū curt̄ ⁊ grossis digit̄ pigꝝ negligētē ⁊ fatuū oñdit. Et si digiti h⁹i palme lōge sūt multū hebetati: significāt phlegmaticā ꝯplexionē ⁊ suas ꝯditiōes. Et si mulier h3 palmas curtas: difficultate pt⁹ grauabit̄: ⁊ hoc ꝓp̄t curtā scissurā vulne: q̄ sīlis est longitudini q̄ ē a dorso medii digiti inx̄ p̄mā iūcturā veniēs ꝑ palmā vsq3 ad restrictā: ⁊ hec duplicata est mensura pedis. Qui aūt h3 palmā lōgā ⁊ digitos ꝓportiōabiles: igeniosus erit i multis opib⁹: ⁊ spāl̄r i furto ⁊ h⁹ p3 i ciganis. Man⁹ ꝯcaue cū bōa soliditate: ⁊ bene articulate lōgā vitā sign̄t: male aūt articulate breuē vitā3 nūciāt: man⁹ lōge ⁊ ḡciles tyrānidē idicāt: man⁹ tenues ⁊ curte: loq̄cē viꝝ ⁊ deuoratorē oñdūt: Qñ man⁹ cū brachiis sūt ita lōge: ꝙ erecto toto corꝑe gēib⁹ appropiquāt: fortitudīe3 aī ⁊ aptitudinē oñdūt. ⁊ rar⁹ addit subtilitatē ai arrogātiā: ⁊ regēdi cupiditatē: si āt ad mediā formā desināt: maliuolū discordē ⁊ ignorātē sign̄t. Si v̄o tp̄e magnitudinis ⁊ honeste spēi fuerit: mores optios indicāt: digiti ꝑui ⁊ tenues inuidū audacē ⁊ feꝝ indicāt. Et si fuerit nimiū tenues ⁊ nimiū ꝓximi stulticiā idicāt. Et si imoderato spacio a se distēt: loq̄ces ⁊ lenes oñdūt: ⁊ qñ digiti sūt erecti ⁊ ꝯiūcti: ⁊ aer trāspeat notabil̄r sup ip̄s: siḡ ē curialitatis magne. Et qñ digiti sūt collecti ita ꝙ aer nō trāspeat ⁊ sint cōglobati auaꝝ et malignū ostēdūt. Et si digiti recte flectant̄ versus dorsum: iiustū subtilē et ingeniosū indicāt: maxime si sūt subtiles. Et qñ flectunt̄ in vltia iūctura inuidū demōstrant. Et qñ digiti sunt multū dispsi pauptatē et miseriā oñdūt: ac loq̄citatē: vt p3 in mendicātibus. Et q̄cūq3 ꝑcutit digitos ac si vellet tympanizare: signū ē varie

cogitationis ꝛ male. Qui bꝫ ꝯsuetudinē pcutiendi palmā dū loqꝉ ꝛ nō possit se abstinere: signū ē imꝑfectiōis ꝛ passiōis aie: ꝛ si se abstinet denotat ꝯriū. Et qn̄ qs extēdit manū ad capiendū aliquid: ꝛ manus ei⁹ sit moderate tremēs signū ē velocis reddit⁹ ab ira. Et si qs dū cōmedit vadit obuiā cibo: maliuol⁹ gulosus ꝛ discors ē. Et si qs dū ambulat ex ꝯsuetudīe tenuerit manū clausā: mouēdo brachiū: ipetuosus est. Et si qs ex ꝯsuetudine tenuerit policē inꝉ alios digitos auar⁹ ē.

De qualitate man⁹ ꝛ pmo de vnguib⁹ ꝑticula secūda.

Vngues late ꝛ lōge tenues ꝛ albe ac splendide subrubētes signū est ingenii optimi ac bonitatis: oblōge aūt ꝛ anguste soliditatē ꝛ firmitatem denotāt. Inflexe vo hoiem ipudentē ꝛ rapacē oñdūt: ꝛ si in talibus demōstrationib⁹ sint digiti valde macri: etiā cā passionē ꝛ soliditatē demōnstrāt. Vngues valde breues maliuolū ꝛ discordē indicāt. Pallide vo vel nigre ꝛ aspere ac q̄si rotunde luxuriosum ꝛ i venerem promptū oñdunt. Et dicūt qdā ꝙ si quedā pūctura alba repiaꝉ in vnguib⁹ amicos ꝛ benedictiones oñdit. Si nigra inimicos: ꝑsecutiones: maledictiōes: ꝛ noua dāna demōstrat. in qbus fuerit repta.

De colore manus particula tertia.

Color alb⁹ ꝛ ꝑspicu⁹: clar⁹ ꝛ subrube⁹ equaliꝉ q̄litatē cōeꝫ: bonitateꝫ ingenii: ꝛ mores optios oñdit. Talis. n. color dꝫ esse i toto naturaliꝉ bñ disposit⁹. Imaginamur. n. ꝙ si corp⁹ ꝑspicuū ꝛ albū extēdaꝉ suꝑ corp⁹ sanguineū: talis appeat color: nisi ꝑpꝉ estatē vel frig⁹ aut laborem muteꝉ. Si aūt isti colori supest rubedo ꝛ claritas minor i manu signū est sanguinee ꝯplexiōis ꝛ suaꝝ ꝯditionū. Et si talis color flammeus sit ociosū oñdit: ꝛ maxime si fuerit mobilitas oculoꝝ. Et si talꝉ rubedo sit fusca signū ē grossi sanguinis ꝛ deceptiōis. Si aūt talis color tēdat ad viriditatē vel glaucedinē nigrā cholerā ꝛ suas ꝯditiōes demōstrat. Si vo ad citrinitatē cholerā oñdit ꝛ si ad citrinitatē subtilem: mixtā albedini signū est imissionis spūs seꝑantis ꝛ amoris equorum: ꝛ maxime si oculi sunt ꝓfundi ꝛ mobiles. Si aūt albedo supet: ꝛ rubedo sit i tm̄ diminuta ꝙ vix appareat: signū ē phlegmatis ꝛ sue ꝯditionis. Et si huic colori sit mixta viriditas: signū ē malicie ꝛ phlegmatis ꝛ sue ꝯditionis. Et si iste color fuit plumbe⁹ cōmixt⁹ cū fusco citrino ꝛ viridi: vltimū gradū melancholie cōplexionis ostendit.

De tactu particula quarta.

25

Tactus tpatus ꝛ bonus ꝯsistit in debita ꝯplexione psonaꝝ q magis appꝛopinquat caliditati ꝛ lenitati:q̃ȝ frigiditati ꝛ asperitati:ꝛ iste tact⁹ significat bonitatē ꝯplexiōis ꝛ optimū ingeniū: ac intellectū Tactus aūt calidus lenitate admixtus:calidā ꝛ humidā ꝯplexionē oñdit. Si aūt aspitate admiscet̄:calidā ꝛ siccā innuit:Tact⁹ vͦo frigid⁹:lenitati admixt⁹:signū ē flegmatꝭ. Si aūt aspitati admiscet̄:sigm ē melācolie.

De neruis ꝛ venis manuū particula quinta.

Nerui ac iūcture manuū grosse:foꝛtes hoies idicāt: subtiles vero late ꝛ occulte ꝺbiles oñdūt. Uene multū late ꝛ appntes: colerā ꝛ suas ꝯditiōes oñdunt:subtracte autē melācoliā:pꝛofunde flegma:i debita pꝛopoꝛtione apparētes ꝛ notabiles:sanguinem notant.

De pilis manuum particula sexta

Quicūqȝ pilos decenter i debita q̃ȝtitate habuerit sup doꝛso man⁹ ꝛ specialit̄ sup pte iferioꝛi:circa policē:ꝛ sup digitis:signū ē bone ꝯplexionis ꝛ virilitatis. Nimia aūt pilositas istabilitatē oñdit q̄ si fuerit ioꝛdiata ꝛ dispsa ioꝛdiatā ꝯplexionē ꝛ animū oñdit. Paucitas piloꝝ animū femineū idicat. Et si i manu nō sint pili:signū ē maloꝝ moꝛum stultiqȝ ꝓsumptuosi. ꝛ fatui viri atqȝ ꝺterrimi. Et si sit pili pui i doꝛso man⁹:vsus pcussiōȝ:ꝛ sup duab⁹ iūcturis digitoꝝ sint pui pili:ꝛ pauci pmixti coloꝛis:signū ē subtil' ingenii:et alti ac penetrabilis intellect⁹.

De natura planetaꝝ in hoibus particula septima

Ut aūt pfectioꝛ hēat̄ hoiuȝ noticia:q: vnusqsqȝ planetis coꝛp⁹ subiectū hȝ. Ideo i fine isti⁹ opis ꝺ planetaꝝ nā in hōib⁹ bꝛeuit̄ dicem⁹.

♄. est planeta significans hominē melancolicū:senē:turpē:macrum:discoloꝛatū:tristē:miserū:auaꝝ:tediosū:pigꝝ:cogitatiōic⁹ plenum:in psona aliq̃ȝtulū curuū:male vestitū:ꝓditoꝛē:mendacē:pauca verba loquentem:furem:secretum:infoꝛtunatum:et falsum.

♃. est planeta significās hoiē sanguineū:iuuenē:pulchꝝ:albū piguē coloꝛatū:letū:placidū:aliquantulū pigrū i negocijs suis:sed quū pōit̄ ad negocia:audacē:tractabileȝ:nō bene rectū in hasta coꝛpoꝛis. bene vestitum:mūde viuentē:legalē:veridicum luxuriosum:et foꝛtunatum

♂. Est planeta significās hoiē colericū:macrū:albū:seu rubeum:et quasi tinctū ad soleȝ:letū:audacē:largū i expēdēdo:vanū: vagabūdū pauca cogitātē:mobilē:i coꝛpe bñ rectū:luxuriosū:cito edētē et bibētem:iratum:litigiosuȝ:rixosuȝ:mendacem: vani ꝓpositi:ꝛ latronem

☉.est planeta significans hoiem sanguineũ:piguem ad modum mulie ris grandę:coloratũ in facie:in actib⁹ pigꝛ:paucoꝛ vboꝛ:fortunatũ ad officia vł dignitates:diuitẽ:ornatũ:mundum: ꝛ vanagloriosum.
♀.ẽ planeta significãs hoiem ptim sanguineũ ꝛ pti flegmaticũ: coloratum :placidum:verecundum:luxuriosum:in eundo facilem:occasione timidum:viribus debilem:alteri seruicialem:vagabundum:vanagloriosum:mendacem:cantabilem:letum:cito placabilẽ:ꝛ pauci cibi:
☿.est planeta significãs hoiem pti sanguineũ:ꝛ ptim melãcolicũ:mediocris stature:plus macrũ q̃ӡ piguẽ:medici vł nulli⁹ coloris:ingeniosum vł sagacẽ:secretũ in labore studiosũ:plus sapientẽ q̃ӡ stultũ:plus pauperẽ q̃ӡ diuitẽ:plus debilẽ q̃ӡ fortẽ:plus timidũ q̃ӡ audacẽ:aliquãtulũ tenacẽ seu auaꝛ:pii cõdis:sciaꝛ cupidũ:pacificũ:ꝛ i ſmõe placidũ ac luxuriosũ.
☽.ẽ planeta significãs hoiem flegmaticũ aliquãtulũ pinguem:albũ:liuidum.seu discoloratũ:facilem timidum:naturaliter debilem viribus:alteri seruicialem:modicum sapientem:cito alteri credentem:vagabundum:ꝛ plus pauperem q̃ӡ diuitem.

Operis canon ꝛ conclusio:particula octaua.

Diuersitas indicãdi apd ciromãticos ẽ magna. Sũt eni qdã q nolũt indicare nisi certis dieb⁹ ꝛ tpib⁹ ãni:volũt eni q viri dextera respiciat in vere ꝛ estate.in die.☉.vel ♃. Sinistra vo mulieris in autũno ꝛ hyeme in die ♀. Alii aũt magis autẽtici:faciũt tm̃ diuersitatẽ in manib⁹ ꝛ etatib⁹. Volũt eni q tã in viro q̃ӡ in mlĩere respiciat man⁹ dextra:si qnqӡ linee in fine mõtis policis ex vna ↄp̄hẽse ꝛ ↄglomorate nõ reperiant in maũ. Et si repiant volũt q respiciat man⁹ sinistra. Silr volũt q man⁹ ĩfantiũ tm̃ respiciat ꝛ nõ alioꝛ:ꝛ q in pu̾is signa appareãt maĩfesta:ꝛ nõ deleta a labor frigore ꝛ egritudie:vt ẽ in nobis. Et isti qdẽ bñ sentiũt. Illud autẽ sciẽdũ ẽ q si in maũ repiant aliq̃ signa varie significatõis :debẽt eiã silr ↄsiderari ꝛ ad maiorẽ seu fortiorẽ ptẽ aĩm aduertere. Et sic hẽbit ↄgnitio va p̄dictoꝛ:ad laudẽ ꝛ gloriã creatoris nature q talẽ p eius exteriores lineas nobis noticiam condonauit.

Ex diuina phoꝛ academia collecta: chyromãtica scientia naturalis ad dei laudem finit.q̃ imp̃ssa fuit Padue p mgr̃m matheũ Cerdonis ð vuindischgrecӡ.mgr̃i Erhardi radolt instrumentis. 1484

nun.vnd vntz ewigklich. Von dē auffgang der sunnen vntz zu dem vndergang. ist löblich der nam des herrē. Der herr ist hoh vber all heydē vnd vber die hymel sein glori. Wer ist ein herr als vnser got. der da wonet in den höhen vnnd schawet die demütigkeyt im hymel vñ auf der erde. Erkuckend den ellenden von der erde. vnd auffrichtend den armen von dē stawb. Das er in setze mit den fürsten. mit den fürsten seines volcks. Der da machet wonen die vnperhaften in dem hawß die frewenden müter der sun.

Da dauid furt dye arch

gotz auß dē hauß obededom gen hierusalē da het er vor gemacht disen psalm vñ het in gelert die singer vnnd die weylman die arch trug da sungē sy disen psalm. Vñ ye nach sechß schritten opferten sy einen wider vnd ein schaff vnd einen ochssen. vnd dauid schlug auff einer orgeln vnd eman. vñ asaph vnd ydithum. auff chören vnd auff harpffen. Vñ sein vbergeschrifft ist psalm lob dauid.

keych den. die sy machen. vnd alle die sich versehen in sye. Das hawß israhel hatt gehoffet in den herren. er ist ir helffer vnnd ir beschirmer. Das hawß aaron hat gehoffet in den herren. er ist ir helffer vnd ir beschirmer. Die da fürchten den herren die haben gehoffet in den herren. wañ er ist ir helffer vnd ir beschirmer. Der herr was vnser ingedēck vnd gesegnet vns. Er gesegnet dem hawß israhel. er gesegnet dem hawß aaron. Er gesegent allen. die da fürchten den herren. den kleynen mit den grössern. Der herr zuleget auf euch. auff euch vnd auff ewere sün. Ir seyt gesegent dem herren der da beschuff den hymel vnnd die erd. Den hymel des hymels dem herren. wann er gab die erde den sünen der menschen. O herr die todten loben dich nit. noch alle die da absteygen in dye helle. Aber wir die wir leben. gesegnen den herren auß dem nu. vnd vntz ewigklich.

Amon der erst sun dauid

schlieff bey Absolons schwester die hieß Thamar. Vnnd nam ir den magtumb. Darnach